

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta
præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs
Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXIII.

Anni Cisterciensis Julius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45314

ANNI
CISTERCIENSIS
JULIUS.

I. Julij. Calenda.

EATE BARTHOLO-Obijt
MÆE: qui sicut Melli-anno
fluum Germanum or-1144.
dine nascendi proxi-
mè; ita eum te Christo
ac Cistercio parturien-

tem, ante fratres reliquos, promptissi-
mè secutus es. Rursus ad Claramval-
lem, ex Cistercio dimissum, comita-
tus es pari mentis alacritate: quamvis
S. Abbas Stephanus te non sinè la-
chrymis, separationis dolorem testan-
tibus, à se dimiserit. Cujus cordi te præ-
aliis fuisse altiùs inscriptum, decennio
pòst apparuit; cùm te ex amantissimi
Germani sinu raptum, primogenita
Filiæ Firmitati præposuit; illi sponsum
ac patrem, sibi novo titulo filium ado-
ptans. Huic sanctissimæ familiæ post-

S. Bern-
nardū
primus
sequi-
tur.

Abbas
Firmi-
tatis e-
ligitur.

Aa quam

2 ANNI CISTERCIENS.

quam annos viginti te humilitate fratrem, solitudine Patrem, ut verbo dicam, BERNARDUM exhibuisti, de dilecta Firmitate terrena, ad Firmamentum cœleste feliciter evolâsti: relictis haud dubiè præclarissimis virtutum tuarum vestigiis, posteros ad imitationem excitaturis, nisi illorum memoriam aut obliterâset vetustas; aut BERNARDUS sui splendoris quadam immensitate, instar solis alia sidera in meridie condentis, obumbrâset.

*Utcunque autem ignota sint sanctimoniarum tua insignia; indubitatum tamen est, ob-
Virtu- servantiæ regularis, rigoris in victu, atq;
tes reli- fervoris in obsequio divino te fuisse studio-
giosi. sissimum. Hæ virtutes sunt supplicationis,
quam tibi porri-
summa: sinè illis enim
scio me nec religiosi nomen, nec cælum me-
reri.*

Obijt B. JACOBUS, monache Dunensis, insignem laudem promerite ex integritate morum, & cordis candore. Piam vitam excepit mors plena solatii: dum tibi spectabilis adfuit dulcissimus Prens BERNARDUS, & ad beatorum felicitatem invitavit. Præcesserat mortem paralyfis triennis: cujus incommoda non solum prompto per- tulisti animo, sed etiam hilari; identidem in laudes Divinæ bonitatis erumpens

anno
1478.

S. Ber-
nardus
agoni-
zanti ap-
paret.

pens; quòd te per viam spinâ doloris
 confitam ad se deducere fuerit digna-
 ta. *Non parum minuit itineris laborem Crucis*
viarum infallibilis peritiâ. Ad patriam via, via
nostram via regia est, via Crucis; quam cœli.
nempe Rex gloriæ thronum suæ majestatis
repetiturus aperuit. Ora, ut per hanc ani-
mosè ingrediar, nec me à pessimo seductore,
amore carnali, in viam perditionis abripi
permittam.

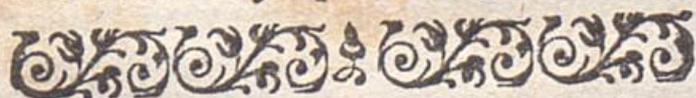
B. JOANNES à S. Dionysio, Fu- *Obijt*
 liensis monache: qui juxta vatis Divi- *anno*
 ni consilium, sacræ religionis jugum *1622.*
 portâsti ab adolescentia tua: idque ta-
 li fervoris constantia; ut admirandam
 Instituti Fulienfis austeritatem absque
 ullâ, licet permisâ, relaxatione retinu-
 eris. Pauculis hîsce verbis te, ac tuæ in- *Tessera*
 stitutioni commissos, ad virtutis amo- *militis*
 rem excitabas: *Facere, & pati, in silentio*
& solitudine: summam religiosæ perfe- *religio-*
ctationis hoc brevi compendio comple- *se.*
 ctens. Atque hæc ipsa verba, quemad-
 modum erant totius vitæ lex & nor-
 ma; ita tandem fuere felicissima clau-
 sula. *Præmuni animam meam quaterno Vallum*
hoc virtutum vallo, quo certum est, infen- *contra*
siimos vitæ melioris hostes arceri: Oitium *vitia.*
nempe agendo: patiendo, Amorem propri-
um: silentio, Vanitatem mundi: solitudine
denique, Oblivionem Dei, ac sui.

4 ANNI CISTERCIENS.

S. BERNARDUS, ser. 40. in Cant.

Utilis
solitu-
do, se
solum
obser-
vare, nō
alios.

Solus es, in quantacunq³ hominum
verseris frequentia. Tantum cave, a-
liena conversationis esse aut curio-
sus explorator, aut temerarius ju-
dex. Etiam si perperam actum quid
deprehendas; nec sic iudices proxi-
mum; magis autem excusa. Excusa
intentionem, si opus non potes.

2. Julij. 6. Nonas.

Obije
anno
1608.

B. MARIA, monasterii Nazaretha-
ni Conversa: quæ designatum pro
virginæ puritatis custodia partheno-
nem petitura, ne mundus obstreperet,
stemmatis, opum, ac formæ superbi-
am uno humilitatis pondere, velut la-
pide quodam sepulchrali oppressisti.
Huic deinde petrae reliquarum virtu-
tum, per totam vitæ seriem laboriosè
imposita substructio, quàm solido ni-
xa fuerit fundamento, vitæ finis ape-
ruit, dum emanans ex defuncto corpo-
re suavissimus odor totum monasteri-
um fragrantia, incolas admiratione
implevit. Doce me ex bonorum operum
speciebus

Odor ex
defun-
cto cor-
pore.

II. JULII.

§

speciebus tale thymiana componere. Ex thure nimirum devotæ orationis, guttis lacrymarum, myrrha mortificationis, aromatis obedientiæ, humilitatis, amoris Divini, charitatis fraternæ &c. Quàm suavis & confortans odor hic erit mihi cum morte luctanti!

Aromata virtutum.

B. DIDACE Velasquez, monache Fiteriensis, singulari Numinis providentia ad militiam vocate: cujus tyrocinia sub magno illo Heroë, Alphonso Imperatore, posuisti: quo auspice felici semper usus fortuna, jam rude donari merueras. Eo autem ex humanis erepto, sepositâ galeâ, cucullam Cisterciensem à sancto Raymundo Abbate Fiteriensi suscepisti. Vix vota solennia nuncupaveras, cum te ad nova bella salus publica evocavit. Inundaverant Mauri numeroſo exercitu magnam Hispaniæ partem: quorum impetum cum Milites Templarii sustinere desperassent, præcipuum regni munimentum, Calatravam, vacuum reliquere. Hujus defensionem cum post militum fugam nemo in sese recipere auderet, tu Raymundo auctor fuisti, ut barbaris sese opponeret: probante consilium Sanctio Rege, & convolante ad cucullatam militiam haud exigua manu: quâ stipatus Mauros multis præliis su-

Floris anno 1158.

Calatravam desertam defendit.

6 ANNI CISTERCIENS.

peratos, tam gravi interneccione delevisti; ut reportatis castellorum urbiumque optimis spoliis, ad facta testator 2. Calatravæ redieris: Institutor secundus, sed cui primus primatum debet, Ordinis celeberrimæ Militiæ nobilium Equitum, ex eodem Castello nomen trahentis. Inter prædas barbaris ereptas, Calatrava. est locus Monasterii S. Petri propè Guzmielem: ibidem, tanquam in hostico, victoriæ tuæ trophæum statuisti sepulchrum tuum; non opere superbum, at hodièque fidelium pietati venerabile.

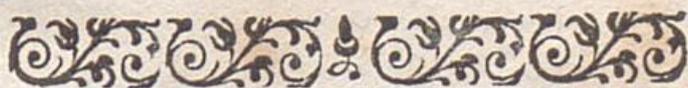
Corpus Mea quoque custodia Deus castrum com-
instar mist: corpus nempe meum; cui animam
castrum gubernatricem imposuit. Sed prodidit il-
custo- lud lævissimo hosti propria voluntas. Tu
diendū. strenissimè miles, ferto mihi suppetias; ut
quales tu de Africanis, tales ego de aver-
nalibus hostibus triumphos reportem.

S. BERNARDUS, ser. 2. de Aſſūt.

Custo- Bonum castrum custodiet, qui custo-
dia cor- dierit corpus suum. Utilis profectò
poris. custodia, & felix anima, quæ sic cu-
stodierit corpus suum, ut nunquam
sibi vendicet illud inimicus. Fuit ali-
quando, cùm hoc meum castrum ty-
rannidi suæ impius ille subjecerat sibi.

Quantum

Quantum eo nocuerit tempore, praesens adhuc indicat desolatio & egestas.

3. Julij. 5. Nonas.

B. JOANNES, Archiepiscopus Upsalensis: qui insignes nobilis animi dotes sub disciplina claustrali inter Cistercienses monachos ad eam perfectionem excoluisti, quam Sueciae populi dignam fastigio summo judicarunt. Nec defuisse tibi parem dignitati animum, expertus est ipse Rex Canutus. Is enim cum contra jus fasque homicidium perpetrasset, a te liberè correptus, adeò non ausus est irasci; ut injunctam publicam delicti poenam ea submissione sustinuerit, qualem ab ultimo de plebe exegisses. Quin sanctis ac coelesti sapientia plenis consiliis tuis mutatus in alium, quot antè sceleribus fœdaverat, tot postmodum virtutibus decoravit regium diadema. His meritis tuis DEUS gloriosam martyrii coronam imposuit, dum impii Estonum piratae te in propriis ædibus, immaniter trucidarunt. *Muta & me in hominem alium. Fac me ex tepido ferventem,*

*Passus
anno
1188.*

*Liberè
regem
arguit,*

& emendat.

8 ANNI CISTERCIENS.

*ex pigro vigilans, ex vorace sobrius &c.
mutetur amor rerum terrenarum in desideria sancta aeternorum.*

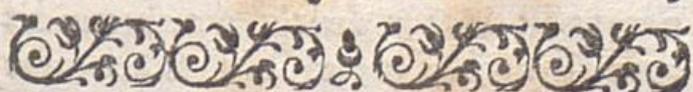
Floruit B. THOMA, Prior Boni Fontis in
circa Tharesca, magnorum vir meritorum:
annum qui alumnis tuis optimi instar fontis
1170. eras, è quo mutuam fraternæ charitatis affectum, in obsequio divino vigilantiam, morum gravitatem, tum adhortationibus, tum exemplo suaviter incitati hauriebant. In qua tam laudabili ac fructuosa exercitatione cum annos complures transegisses, non immeritò post piissimum obitum publica fama te sanctitatis encomio exornavit. Scio, quàm gravis coram Deo reddenda sit ratio illi, qui hoc merendi tempus aut per otium negligit, aut, quod deterius est, ad demeritorum pondus augendum, peccatis impendit. Unde te obnixissimè rogo, ut mihi à Deo impetres illam efficaciter excitantem ad virtutes gratiam, qua præterita delicta aboleam, & caveam futura.

Merendi tempus non negligendū.

S. BERNARDUS, ser. 68. in Cant.

Quid de meritis sentiendū. Sufficit ad meritum, scire, quòd non sufficiant merita. Sed ut ad meritum satis est, de meritis non presumere, sic carere meritis, satis ad iudicium est.

4. Julij.

4. Julij. 4. Nonas.

B. BERTRAME, B. MARIÆ de *Floruit*
 Carixto in Lombardia monache: *anno*
 qui licet à clàris sanguine parentibus *1195.*
 esses inter mundanas delicias tenerrimè
 enutritus, divino tamen instinctu
 generosè animum ad contemnenda
 carnis blandimenta adjecisti. Cùm au- *Gulæ*
 tem in ipso vitæ religiosæ principio *tentati-*
 inobservatus hostis te per suos cunicu- *onem o-*
 los impeteret, tibi vulgaribus intole- *ratione*
 rabili fastidio te affligentibus: de con- *vincit.*
 filio Abbatis hoc bellum oratione con-
 fecisti; tam felici victoriâ; ut in pisis &
 fabis magis gratum inveneris exinde
 saporem, quam in divitis olim mensæ
 omni lautitia. Ac ideo rigore commu-
 nis abstinentiæ non contentus, qua-
 si inedia inediam pareret, in eo auste-
 tatis genere omnes alios superavisti.
 Ex hac radice sobriæ mentis inter alia *Matrē*
 cœlestia dona pullulavit intensissimus *Dei mi-*
 amor in Virginem Deiparam: de quâ *rē colit.*
 veluti honorificentissimè loqui con-
 sueveras; ita ferebas gravissimè, si ver-
 bum unicum audire cogebaris, quod
 illius gloriam imminueret. Hunc de-
 votionis affectum vario favore remu-
 nerata

A a s

nerata

16 ANNI CISTERCIENS.

*Visio-
nibus
illustra-
tur.*

*Amor
Mariæ
in Ci-
stercies.*

*Assum-
ptionis
festum
inter
prodi-
gia ce-
lebrat.*

nerata est Mater dulcissima, jucundis
apparitionibus te recreans. Inter quas
celebrior illa fuit, dum eandem vidisti
ornatu regali decoram virenti cespiti
insistere, atque ad ejus pedes placidè
manantem rivum, trahentem aurei
coloris undas, sub quibus diversi splen-
doris gemmæ ludebant. Eâdem dein
interprete cognovisti, fulgenti illo li-
quore sacrum Ordinem, gemmis verò
corda Virgini Matri devota repræsen-
tari. Addebat denique, eo se pretio an-
te alia Instituta Cisterciense æstimare,
quo præ ceteris metallis aurum homi-
nes arbitrantur. Instabat aliquando
festivus sacratissimæ Virgini dies, quo
gloriosæ ad sidera Assumptionis me-
moriam fideles celebrant. Cujus occa-
sione cum scires inter nocturnas pre-
ces legendam fore quendam Divo Hi-
eronymo perperam adscriptum ser-
monem, affirmantem; Divinæ Puer-
peræ animam, non corpus, cœlis esse
receptam; potestatem ab Abbate im-
petrâsti, illam noctem in proxima cœ-
nobii villa transigendi; ne scilicet in-
digna DEI Genitrice verba aures tuas
cruciarent. Et celebrâsti festivas planè
vigilias, non hilariter solùm, sed ad
stuporem prodigosè. Nam villæ vici-
nus, subitò à conspectu comitum dis-
parens

parens, in loco, aliquot millibus passuum dissipto te esse, primum obstupuisti, mox gavisus es, quando à cœlesti ephebo in templum deductus, audisti consuetum Officii præscripti pensum ineffabili vocum suavitate per ordinem decantari. Quo ad finem perducto, reversurus ad villam, fratrem germanum, tanquam raptus istius oculatum testem, offendisti: à cuius oculis post breve colloquium subtractus, denique in Oratorio villæ cospectus es; stupentibus referens, quàm felici devotione festum obieris. Pluribus ejusmodi visionibus coronidem imposuit, quæ tibi ab Angelo tuo Tutelari fuit exhibita. Is te per calles omnino ignotos in terrestribus Paradisi hortum induxit; cuius sancti cives, Enoch & Elias, gentis molis librum tibi ostenderunt, omnium Electorum nomina, literis aureis exarata, continentem: inter quæ cum & tuum summa mentis exultatione legisses, ac insuper intellexisses, id nunquam deletum iri: mirum non fuit, te tanto desiderio mortem anhelasse, quanto aliàs tremore miseri mortales illam formidamus. *Mariam Librum esse viventium agnoscunt, quotquot illam ut Matrem Dei cultu debito venerantur. Testes sunt innumeri, quorum nomina de*

*Raptus
mirabilis.*

*In Pa-
radisum
duci-
tur.*

12 ANNI CISTERCIENS.

Maria
Liber
Vitæ.

libro vitæ per peccatum expuncta restituit. Ad eandem & ego per te recurro: fac, ut nomen meum in dulcissimo illius corde (in quo tot miserrimi peccatores salutis portum invenerunt) scribatur.

Obijt
anno
1328.

B. SAGALLO, Abbas Clarimari-
sci: quod monasterium postquam per
annos octo in Apostolica perfectione
rexisti; ut etiam moriturus ostenderes,
te propter Christum omnia reliquisse,
non in cœnobio tuo, sed in Claravalle
tumulari voluisti: ubi ut sanctorum
tuæ dignus honor haberetur, in Capi-
tuli loco cum primariis sanctissimæ il-
lius eremi luminaribus fuisti depositus.

Facienda
ex
necessi-
rate
virtus.

*Suadet Christus Servator, terrena relin-
quere, & querere aeterna. Cujus consilij
si nulla esset utilitas, quàm sublata per id
amaritudo moris, toto pectore foret am-
plectendum. Conabor ego te sequi; ne ali-
quando relinquere cogar inuitus, quod
modò cum lucro retributionis immensæ de-
seram sponte.*

S. BERNARDUS, Tr. de cont. mû.

Omnia
relictu-
rus, a
seipso
incipi-
at.

*Age ergo, qui relinquere universa
disponis, te quoq; inter relinquenda
numerare memento. Imò verò maxi-
mè & principaliter abnega temeti-
psum, si deliberas sequi eum, qui exi-
nanavit propter te semetipsū. 5. Ju-*

5. Julij. 3. Nonas.

B. U L P H O de Ulphaso, Dux Neri-
 cia, sanctæ foeminæ Birgittæ con-
 junxit idem piissime: qui naturali bo-
 nitate ad pietatem propensus, ex con-
 sortio tantæ sanctimonix, animum
 summis quibusque virtutibus imbuiti.
 Hinc illa in condonandis, quæ tibi in-
 gerebantur, injuriis facilitas; in iis ve-
 rò, quæ DEUM concernebant, vindi-
 candis severitas: in decidendis subdi-
 torum causis justa, in patrocínio pau-
 perum benigna voluntas. Eiusdem piæ
 uxoris consilio pedes ad D. Jacobi li-
 mina laboriosum iter suscepisti: ac tan-
 dem in monasterio Alvastrensi Ordini
 Cisterciensem amplexus, ultimos
 vitæ annos in maximo rigore, aliisque
 monasticæ perfectionis operibus tra-
 duxisti. *Nimis perversus est, qui in soci-*
etate bonorum non desinit esse malus: tra-
hendus exemplo, cujus est vis maxima in
omnem partem. Nec deest unquam tale
consortium illi, qui ex humilitatis dicta-
mine omnes aestimat se meliores, studetque
imitari, quæ virtutis sunt, reliqua cæcis
oculis pertransiens.

Floruit
anno
1240.Sancti
cōjugij
fructusHumi-
litas u-
biq; bo-
nos in-
venit.

B. MARTHA, Camera B. MARIÆ Circa ã.
 prope Bruxellas sanctimonialis: quæ

1249.

A 27

postquam

14 ANNI CISTERCIENS.

Perse-
veran-
tia ne-
cessaria
ad salu-
tem

Postquam B. Aleidi, leprâ laboranti, diuturnum indefessa charitate famulatum exhibuisti, ab eadem laboris tui pretiosum minerval, promissum vitæ immortalis accepisti his verbis: *Soror, esto robusta, & in bono persevera; Dominum oravi pro te. & exaudivit me, in libro viventium notata es cum electis. Percessaria severantiam in bono, quam accipere meruisti, etiam mihi à Deo impetra. Quot pia proposita concipio, dum ex lectione sacra mihi de vita in melius mutanda cogitationes suggeruntur! Tu fac, ne hostis malignus illa suis suggestionibus dissipet.*

S. BERNARDUS, Epist. 129.

Elogia
Perse-
veran-
tia.

*Absque perseverantia nec qui pugnat victoriam, nec palmam victor consequitur. Vigor virium, virtutum consummatio est: nutrix ad meritum, mediatrix ad præmium. Soror est patientiæ, constantiæ filia, amica pacis, amicitiarum nodus, unanimi-
tatis vinculum, propugnaculum sanctitatis. Tolle perseverantiam: nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratiam, nec laudem fortitudo.*

6. Julij.

6. Julij. Pridie Nonas.

B. FRESCENDIS, nobilis Duacena *Floruit*
 virgo: quæ tacta desiderio fugien- *anno*
 di infanientis mundi pericula, consilia *1218.*
 de capeſſendo vitæ, ad votum tuum i-
 doneæ, ſtatu, diu multúmque cum DEO
 contuliſti. Repertum denique locum
 ab hominum conſortio remotum, pro
 te & aliquot ejuſdem mentis ſodalibus
 amicorum ſubſidio ad habitatiõnem
 honeſtam aptaſti. Cui ut ritus Cifter-
 cienſium induceres, neceſſariò augen-
 da erant ædificia. Quæ dum molieba-
 ris, piſſimum laborem interpolare co-
 natus eſt omnis boni inimicus: cujus
 inſtigatiõne fundum conſtructæ à te
 domûs ad ſe pertinere quorundam a-
 varitia contendebat. At tu dignum ali- *Romæ*
 quid animo virili auſa, Romam peti- *cauſam*
 iſti: in qua Curia cùm ſola paupertate *agit.*
 inſtructa cauſam ageres, geminam re-
 pulſam inviçtâ patientiâ pertuliſti. Ad
 tertium denique içtum aperta gratiæ
 janua, & deſiderium tuum implevit, &
 cœnobio Pratenſi felix initium dedit. *honore*
 Quo celeriter exædificato, oblatum *recuſat.*
 Abbatiffæ munus ex animi demiffiõ-
 ne conſtanter recuſaſti, perſuaſis, quæ
 ad te confluxerant, virginibus, ut ex
 vicino

16 ANNI CISTERCIENS.

vicino monasterio Antistitam adoptaverint: quam in gubernatione, majore curarum parte in te susceptâ, non parum juvisti: ac tandem ad recipienda tot laborum præmia feliciter ad cœlos evolâsti. *Doce me, in omnibus actionibus*

Con-
formi-
tas cum
volun-
tate di-
vina.

& consilijs meis ante omnia respicere ad unicam Dei providentiam, nunquam ad propria voluntatis suggestiones: sed cum plena mentis resignatione amplecti, ac pro viribus implere, quidquid de me Divina Clementia disposuerit.

Floruit
anno
1206.

B. HERMANNE, Heisterbacensis monache, & ibidem Cantoris officio fungens: cui præter insignem pietatis fervorem altissimè infixâ erat fraterna charitas, qua prodesse omnibus, maximè infestatione diabolica gravatis, desiderabas. Quod votum tuum DE-

Demo-
nem vi-
det ali-
osten-
tantem

US etiam prodigijs promovit; dum ipsum nequissimum hostem sub variis formis conspiciendum dedit. Videras aliquando versantem coram confratre quodam, tam in choro quàm refectorio, vini amphoram, cujus odorem etiam corporali sensu percipiebas: aliàs nigerrimi coloris ursum, ejusdem aribus nescio quid tali inspiratori conveniens insusurrantem. Et ille quidem tua monita contemnens scelesto discessu demonstravit, quonam auctore

facrum

facrum Ordinem deseruerit: felicior utique futurus, si consiliis tuis obtemperans, maligni fraudes tam apertè cognitās cavere didicisset. *Demonis, an concupiscentiæ periculosiores incumbant insidiæ, incertum est. Neuter ex istis hostibus dormit, nullas concedunt inducias, nedum pacem. Tu me ad continuam vigilantiam stimula: nec enim aliter, nisi his armis speranda victoria.*

Vigiliæ
vigiliis
oppo-
nendæ.

S. BERNARDUS, ser. 58. in Cant.

Quantumlibet in hoc corpore manens profeceris, erras, si vitia putes emortua, & non magis suppressa. Unum in tanto discrimine consilium est, ob- servare diligenter, & mox ut resuscitentium capita apparebunt, prompta severitate succidere.

Vitia
in hac
vita nō
mori-
untur.

7. Julij. Nonis.

B. FLORENTI, Aureæ Vallis Con-
verse, verè converse: nam è Mahu-
tis impiissimo dogmate primùm te SS.
Episcopi Nicolaus, & Claudius per vi-
sum evocaverunt. A Christianis dein-
de in Ungaria captus, atq; ad Auream
Vallem

floruit
anno
1618.

18 ANNI CISTERCIENS.

Vallem perductus, postquam sacro Fonte ablutus es, non solum egregii Christicolæ, sed etiam perfecti Religiosi nomen in habitu Conuersorum implevisti: à mundo aversus toto animo, & ad DEUM conuersus: ad quem beato tandem fine migrasti. *Fac, ut & in me sit vera illa morum conuersio, qualem Deo non solum solenniter promisi, sed etiam sapissimè post peccatorum confessionem firmiter proposui: memor illius comminationis ex psalmo: Nisi conuersi fueritis. gladium suum vibrabit &c.*

Con-
versio
morum

Obijt

circa

annum

1129.

B. ROBERTE, Conuersè Clarævallis, sectator diligentissime principaliu virtutum, humilitatis, simplicitatis, & obedientiæ. In quarum exercitio cùm purissimum vitæ cursum absolvisses, ad postremum mortis agonem accurrens piissimus consolator BERNARDUS, suaviter pro more suo: *Confide, inquit, fili, quia migraturus es de morte ad vitam, de labore temporali ad æternam requiem. Tu verò: quidni, respondebas, pergam ad Dominum, & Creatorè meum? Verè confido, & quantum de misericordia Domini mei Jesu Christi præsumere audeo, certus sum, quia mox visurus sum bona Domini in terra viventium.* Præsumptionem periculosam redolere videbantur hæc verba. Proinde sollicitus

Magna
in Deū
confi-
dentia.

folicitus de tua salute sanctus Abbas,
 humilius te de meritis tuis sentire iussit.
 Cui vultu ad lætitiã composito di-
 xisti: in nullis te tuis meritis confidere: *Obedi-*
 solam esse Obedientiam, quæ te tam enia,
 ampla spe perfundat: cum enim nihil *sumum*
 unquam egeris, imò ne cogitaveris, ni- *in mor-*
 si ex obedientiæ præscripto, illam uti- *te sola-*
 que coram tribunali Divino pro te re- *ium.*
 sponsuram: nec ab illa deserere posse, ut-
 pote quam à primo conversionis mo-
 mento ad hanc usq; horam nullibi de-
 serueris. Quo audito mellifluus Pater:
Verè, exclamat, beatus es, charissime; quia
caro & sanguis non revelavit tibi sapien-
tiam hanc, sed Pater cœlestis. Jam secu-
rus egredere, quia patefacta est janua vi-
ta. Quamvis Obedientiã non esset pro-
 missa in cœlo merces, quæ tamen erit im- *Obedi-*
 mensa; inflammandis ad ejus amorem ho- *entia*
 minum cordibus sufficeret hæc una felici- *cur a-*
 tas, tam sancta, tam læta mortis. Tu ora, *manda.*
 ut in utroque te sequar.

S. BERNARDUS, ser. 41. de div.

Fidelis obediens nescit moras, fugit *Obedi-*
 crastinum, ignorat tarditatem, præ- *entia*
 ripit precipientem, parat oculos visui, *vera.*
 aures auditui, linguam voci, manus
 operi, itineri pedes, totum se colligit,
 ut imperãtis colligat volũtatẽ. 8. Ju-

8. Julij. 8. Idus.

Renun- S ANCTissime Successor Petri, Apосто-
ciatus lorum Principis, B. EUGENI: qui
anno relicta olim Suffraganei, seu Vicedo-
1145 mini urbis Pisanæ dignitate, humilem
Sedit monachum in Claravalle induisti: S.
años 8. P. BERNARDO intimè charus, quòd
mēs. 4. in inveniendis gravium negotiorum
dies 13. consiliis mirabili prudentia polleres.
Obijt a. Virtutum omnium veluti quædam fe-
1153. cunda mater est animi demissio, ita
Amat & vilia quæq; obsequia avidissimè am-
hum- bicbas; diu functus munere calefacto-
bia. ris; cujus erat, in loco destinato ignem
 excitare, quo fratres seminudi post vi-
 giliis nocturnas refocillarentur. Expe-
 ctabat inter hæc Innocentius Pontifex,
 simúlque Abbas Farfensis fratrum co-
 hortem à BERNARDO, noviter e-
 rectis cenobiis imponendam: quorum
 posteriori cum priùs promississet, pri-
 us satisfactorius, te Abbatem duode-
Tit Ab- cim ex more sociis stipatum, ad Far-
bas S. fense monasterium destinavit. Non
Ana- latuit ea res Pontificem. Quare pro sua
stasi. potestate amica vi usus, te unà cum co-
 mitibus Romæ retentum, inauguravit
 Abbatem

Abbatem S. Anastasii apud tres fontes, quos per totidem saltus excitavit demessum à Nerone, toti mundo venerandum caput, Gentium Doctoris. Paucis hîc annis præeras, cùm tribus Pontificibus, Innocentio, Cœlestino, & Lucio intra sedecim menses decedentibus, Purpurati Patres, in monasterio S. Cæsarii ad sacra comitia congregati, te Cathedram Divi Petri conscendere jubent. Quibus veluti ex animi demissione difficilem pro suscipi-
 endo honore te præbuidisti; ita cæremonia solenni ritè inauguratus, quibusdam de Electione præcipitata quæstionem moventibus, paucorum verborum fulmine imposuisti silentium. In-
 tia Pontificatûs gravissima tempestas turbavit: dum instigante populum Romanum Arnaldo de Brixia, hæretico impudentissimo, Urbem rebellem deserere, & Viterbii sedem figere coactus es. Ibi inter alios Principum Legatos ex Orientali plaga, ultra Pontum Euxinum sita, gratulantes Armenorum nuncios excepisti: in quorum præsentia cùm Romano more Sacris operareris, eorum unus, Episcopali dignitate conspicuus, vidit ex templi fornice in caput tuum emicantem insoliti splendoris radium, per quem sursum deorsum.

Pontifex ex Abbate eligiunt

autho- ritatē servat.

Romano deserit:

saluta- tur ab Eccle- sia Graca.

*Colum-
bæ su-
per ca-
put ce-
lebran-
tis ap-
parent.*

*Cælesti
sapiētia
claret.*

*Romæ
excipi-
sur:*

*mox
fugere
cogitur*

deorsúmque duæ albi coloris colum-
bæ ferebantur. Ita dum te Occidens
ausus est, ut olim in cunis Servatorem
impia Synagoga, propria sede exclu-
dere, novos ab Oriente Magos DEUS
excivit, qui te, tanquam legitimum
DEI Vicarium debito cultu adorarent:
& quàm dignum venerentur, his mi-
raculis demonstravit. Cæterùm quòd
species illa columbarum peregrinis ob-
lata, nihil aliud indicaverit, quàm di-
vini Spiritûs te gubernantis præsentiam,
manifestum erat ex plusquam hu-
mana in rebus gerendis prudentia tua:
quam & ipsa denique Roma suspicere
ac revereri sustinuit. Seu enim factio-
num, nulla non mala invehentium,
pertæsa, seu pudore scelestæ perduelli-
onis victa, sanioribus consiliis paula-
tim admissis, te ingenti applausu, stratis
per viam olivæ ramis, in Vaticani-
um induxit; at mox instrumenta tri-
umphii in ferale lapides conversura.
Nam cùm iniquis populi Senatûsque
postulationibus non annuisses, recru-
descensibus turbis denuo non absque
vitæ periculo cedere, & Gallias, vetus
asylum Pontificum, petere compulsus
es. Ubi summo honore à Ludovico,
Rege Christianissimo, exceptus, felici-
orem Romam Parisiis invenisti. Atq;
ut tanto

ut tantò majore authoritatis pondere
 salutis publicæ totius Christiani orbis
 te impenderes, Concilium Rhemis in-
 dixisti: in quo damnatus Eon hæreti-
 cus, repressi errores Gilberti, & decre-
 ta in Orientem Expeditio. Qua in ho-
 stem properante, seriatim tandem pax te
 Urbi restituit. Cujus occasione itine. *Clarans*
 ris, cordis tui delicias BERNARDUM *vallens*
 ad tua Religionis incunabula secutus, *visit,*
 Claramvallem invisisti. Eodem dein
 comite Comitibus generalibus in Cister-
 cio interesse, tanquam unus ex com-
 muni Abbatum numero, dissimulata *Gene-*
 majestate fastigii, conferre consilia, & *rali in-*
 Caput orbi universo adorandum, Ca-
 piti ac Generali Ordinis inclinare non
 es dedignatus. Stupebat sacra illa Con-
 gregatio, quòd in tam excelso supre-
 mi honoris gradu inconcussa staret hu-
 militas, in omnium rerum affluentia
 illibata paupertas: quàm scitè sub co-
 nopæis auro & purpura fulgentibus
 lateret saccus stramine fartus pro qui
 ete nocturna, sub talari dignitatis to-
 ga laneum instar cilicinæ vestis indu-
 mentum. Solutis Comitibus, Italiam re-
 petens, Urbem nulla armorum vi (que
 tamen in promptu erat) sed sola virtu-
 te subactam, ingressus; ut ostenderes,
 illius mala vinci à te in bono, sumptu-
 osis

*Concili-
um ce-
lebrat.*

Clarans

vallens

visit,

& Ca-

pitulo

Gene-

rali in-

terest.

Ponti-

fex in

aperto,

mona-

chus in

occulto,

Romans

terio

repetit,

osis

osis ædificiis, ac omni favorum genere exornasti. Per quinque ultimos vitæ mortalis annos; ut à negotiorum strepitu respiranti non deesset opportunum levamen, mellifluum Doctorem persuasisti, ut plusquam aureos illos *de Consideratione* libros elucubraret: id est; ut divinus ille Apelles effigiem tuam hîsce lineamentis ad vivum exprimeret; quæ deinceps futura esset omnibus Ecclesiæ Prælatiis absolutissima sanctè vivendi idea. Breve fuit regiminis tempus, si solis cursu, longum, si laborum serie distinguatur, quorum utilitatem totus terrarum orbis percepit. Experta est imprimis Apostolica Sedes: cujus Patrimonio abalienatas urbes, arces, aliâque Jura, non ferro, sed Verbo divino armatus, recuperasti. Sensit Lusitania, quæ primum à te Regem, & Archiepiscopum Ulissiponensem accepit. Sensit Hybernia, in qua Episcopales quatuor sedes erexisti: Hispania, conditum tuâ operâ monasterium sanctarum Crucium ostentans: Ordines Religiosi omnes tunc existentes, qui Indultis ac Privilegiis à te donatis in hodiernum usque diem gloriantur: Germania, cujus gloriam solenni apothecosi Henrici Imperatoris auxisti: Palæstina denique (ut mille alia silentio præteream)

*Libros
de Con-
siderat.
à S. Ber-
nardo
accipit.*

*De uni-
verso
Orbe
optimè
meriti.*

*Lusita-
nia,*

*Hispa-
nia,*

*Germa-
nia,*

præteream) quam ut è tyrannide Gen-
 tilium eriperes, universam Europam
 ad arma, utinam tam prospera quàm *Doctos*
 pia, excitasti. Non alia res tibi viros, *amat, et*
 Ecclesiasticis dignitatibus ornandos, *promo-*
 commendabat, quàm virtutum & e- *ret.*
 ruditionis fama: in quorum delectu
 tanta usus es felicitate; ut ex Cardina- *Adria-*
 libus à te creatis duos tibi succedere di- *nus IV.*
 gnos Patrum suffragia invenerint. Pa- *Alexā-*
 ce igitur Urbi Orbique reddita, cœ- *der III.*
 lum, quod hætenus aliis referare sole-
 bas, etiam tibi sanctimonie clavibus a-
 peruisti. Luctus ingens augustam fe- *Pater*
 retri pompam sequebatur, maximè e- *paupe-*
 genorum, qui non communem dun- *rum.*
 taxat Christianæ familiæ Patrem, sed
 peculiariter suum delporabant. Miti-
 gaverè tamen aliquantum tristitiam *Prodi-*
 prodigia, dum ad solum loculi conta- *gia ad*
 ctum plures infirmi plenam sospita- *tum.*
 tem, inspectante omni multitudine,
 sunt consecuti: horrendum vindicante
 Divina Nemesei cujusdam clerici teme-
 ritatem, stomachantis, illa miracula
 non meritis tuis, sed loci sanctitati ad-
 scribenda. *Utique (ut de S. Benedicto ait*
mellifluus Doctus) nunc valde potens es
in cælis, qui tam magnus & potens fuisti
in terris, secundum magnitudinem gratiæ
magnitudine gloriæ exaltatus. Unam ex
 Bb *cælestibus*

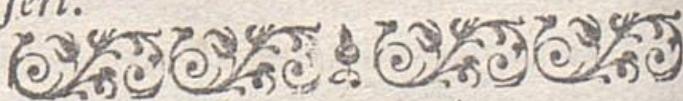
Medi-
tatio.

caelestibus illis divitijs gratiam à te peto: eam nimirum, quam tibi tantopere commendavit, quàmque tu omnibus curis anteferebas, internam devotæ mentis orationem. Hortus est longè nobilissimus meditatio sacra: sed nisi cœlitus irrigetur, aridus est, marcidus, & sterilis.

S. BERNARDUS, l. I. de Cōsid. c. 7.

Consi-
derati-
onis e-
logia.

Quæris, quid sit Pietas? Vacare Considerationi.... Hæc est, quæ regit affectus, dirigit actus, corrigit excessus, componit mores, vitam honestat & ordinat. Postremò divinarum pariter & humanarum rerum scientiam confert.

9. Julij. 7. Idus.

Passi
anno
1300.

SANCTI Martyres, monachi Cistercienses: qui in monasterio de Firmitate unà cum Abbate ab hæreticis in odium orthodoxæ fidei crudeliter intercepti, viam vobis ad sidera vestro sanguine stravistis. Fidei petram portæ inferi tunc maximè concutunt, cum vitæ mortalis navicula eternitatis portui propinquat. Vos me in illis angustijs juvate, ut lævissimus hostis adversus hanc petram non prævaleat.

S. THE-

S. THEOBALDE, Abbas Valli-
 um Sernay: qui adolescentiam aut in-
 ter seria arma, aut bello cessante, inter
 ludicra militiæ exercitamenta consum-
 psisti. Quorum tamen vanitas in gene-
 rosum nobilémq; animum tuum tan-
 tum non potuit, ut congenitum amo-
 rem erga militiæ cœlestis Reginam la-
 befactaret. Cujus admirabile nomen
 cum ore proferres, erumpente foras af-
 fectu, plerunque hæc vel similia verba
 jungebas: *Suavissimum, & sanctissimum*
nomen est, nomen venerabile, nomen bene-
dictum, nomen ineffabile, nomen cunctis
amabile. Grata fuerat Divinæ Matri
 pietas: quæ ut te totum sibi addiceret, Ange-
 jucundo, & illius inexhaustam bonita-
 tem ob oculos ponente prodigio, usa
 fuit. Festinabas aliquando ad consue-
 tos hastarum ludos: audito tamen si-
 guo campanæ ad Sacrum vocantis, à
 sociis furtim recedens, Divina myste-
 ria quantâ poteras devotione adora-
 visti. Orationis suavitate absorptus vix
 horæ dimidium intrâ templi parietes
 te moratum credebas: cum egresso so-
 dales à certamine reversi occurrunt, o-
 vantium more victoriam acclaman-
 tes. Hi mirari, quàm dextrè arma vi-
 braveris; alii, quàm industriâ circume-
 geris equum; omnes felicissimè repor-
 tatum

Obijt
 anno
 1247.

Erga
 B. V.
 mirè
 devot.

Angelus in
 ludo
 hastico
 ejus vi-
 ces agit

*Maria
se totū
devo-
vet.*

*Ejus
invoca-
to no-
mine,
mira-
cula
patrat.*

tatum bravium gratulari. Tu verò ubi locorum intereà hæseris non ignarus, simul pio miraculi stupore percitus, post perfunctorium ad comites responsum, ædem sacram repetens, conceptis verbis te **MARIÆ** Matris Virginis cultui in perpetuum devovisti. Huic vinculo arctius aliud superaddere mox placuit, Religionem Cisterciensem, quam florere noveras sub speciali ejusdem Mundi Dominæ clientela. Excepit te monasterium de Vallibus Sernay: cūmque omni virtutum decoramentis nulli esses secundus, ad Abbatialem dignitatem evexit. Lucerna in publicam honoris mensam collocata sanctimonix radios per innumera statim prodigia dilatavit: dum invocatum à te salutiferum **MARIÆ** nomē depellebat à cæcis tenebras, à surdis audiendi obstacula, à claudis paralyticis, ab obsessis hostem infernalem. At non defuere, qui existimarent, pertinacem hanc, & propemodum unius **MARIÆ** venerationem, excedere limites tum prudentiæ Christianæ, tum præcepti divini, similem cultum **SOLI DEO** sancientis. His sinistram opinionem dempsisti, referens: Divinam utique majestatem nullibi adorari decentius, quàm in suo throno: & hunc esse

esse immaculatæ Virginis sinum, eos
 duntaxat inficiari, qui non credant,
 DEUM ex illa natum. Paris brevitatis *Humi-*
 responso excusasti crimen, in comitiis *litans*
 Generalibus tibi objectum; quòd nem- *opera*
 pe nimum vilibus, ac minus congruis *pulchrè*
 muneri tuo functionibus delecteris; *excusat*
 abluendo vasa monasterii, imò calce-
 os fratrum repurgando; instar media-
 stini cujusdam saxa calcemque hume-
 ris ad latomos portando. *Coram Judi-*
ce Deo, ajebas, facilius respondebo de his,
quàm alij de suorum equorum & vestium
superbia. Quidquid temporis negotia
 reliquerant vacuum, id totum pietati
 contemplationis cedebat. A cujus de- *SS. Tri-*
 liciis ægerrimè te avocari potuisse, *nitias ei*
 rum non erat, cùm sæpiùs ibi Chri- *ostendi-*
 stum Servatorem, & ipsam, quantum *tur.*
 humani capiebant oculi, ineffabilem
 Trinitatem, spectare merueris. Series
 prodigiorum post sanctissimam mor-
 tem adeò ad sepulchrum tuum conti-
 nuata est, ut jussu Ecclesiasticæ pote-
 statis sacra ossa in peculiari Sacello pu-
 blicæ venerationi exposita asserven-
 tur. *Non est periculum, ne nimietate fervo-*
ris in colenda Augustissima calorum Re-
gina excedam: tu solummodò fac ne ob ni-
mium in ejus obsequio teporem, me tam ne-
cessario patrocinio reddam indignum.

Marix
nomen
amabi-
le

O Magna, ô pia, ô multum amabi-
lis Maria! tu nec nominari quidem
potes, quin accendas; nec cogitari,
quin recrees affectus diligentium te:
tu nunquam sinè dulcedine divinitus
tibi insita pia memoria portas in-
grederis. Et nunc sequimur te, ex to-
tis precordijs vociferantes ad te: adju-
va imbecillitatem nostram.

10. Julij. 6. Idus.

Anno
1169.

ROBERTE, Converse Claravall-
lis. qui illinc ad monasterium Fon-
tis Mauriniaci missus, loci sanctimoni-
am tecum transtulisti, in vera simpli-
cissimaque humilitate serviens DEO.
Pietatis exercitia ter geminâ classe di-
stinguebas: primam Creatori ut Patri,
alteram MARIÆ ut Matri, tertiam
BERNARDO ut Patrono, assignans.
Quam verò utili devotione his amoris
titulis animum occupaveris, paucis
ante mortem diebus didicisti, dum per
visum deductus in hortum elegantissi-
mum, gemituum tuorum ac precati-
onum

Devoti-
onis
simpli-
cis ali-
mentii
triplex.

opum ephemerides ab Angelis divino tribunali conspexeras exhiberi. Advocatae personam dein agente Deipara, audivisti, decretam tibi esse in diem quintam aeternae felicitatis coronam.

Tota medicorum schola nunquam inveniet tam certum simul ac facile remedium contra mortis amaritudinem, quale tua invenit simplicitas. Quare ergo meae salutis tam incurius sim, ut in eodem mihi comparando levissimum laborem refugiam?

Beati Monachi, & Conyerfi triginta quinque Grandis Sylvæ, intra paucos dies contagiosa febris absumpti: quorum aliqui ante exitum paratam vobis alterius vite beatitudinem prævidistis, alii post obitum, felices vos esse revelastis. Pretiosam vestram in conspectu Domini mortem dum pia devotione recolimus, non modica mentem nostram consolatio perfundit promissum, à quodam ex vobis de cælo allatum: Nullum scilicet Cisterciensis Ordinis alumnium ab aeterna salute excludendum, qui in eodem usque in finem perseveraverit: securitatis hujus prerogativam deberi tum Patrum primorum meritis, tum vel maximè favori & amori MARIÆ. *Orate, o felices animæ, ut unde ad nos detulistis tam nobile promissum, inde donetur gratia perseverandi.*

Cura
salutis.

Anno
1167.

Solatiū
ingens.

Obijt
anno
1608.

Domat
demo-
nes.

Orat
assidue.

Carnē
truci-
dat.

Vestis
animæ.

B. PETRONILLA, monasterii S. Annæ in Hispania virgo DEO dilecta: quæ annis triginta Martyrem, si spontanei cruciatus perpendantur, si vitæ puritas, Angelum terrestrem exhibuisti. Sanè fortitudinem humanâ majorem experiebantur maligni spiritus, quos sub larvarum mendacio tibi molestos contemptim facessere jussisti. Oratio, tum quæ linguâ exprimitur, tum quæ intrâ cordis penetralia inardescit, adeo tibi familiaris erat, ut majorem semper noctis partem hæc sibi pietas vendicaret. Affligendo corpori ea præ aliis eligebas tormenta, quæ contutum diu noctuque dolorem circumferrent: quem cum ab asperitate cilicinæ vestis impetrare nequires, ferreâ catenâ te tam inclementer vinxisti, ut re post obitum compertâ, omnibus palam fuerit, imbecillem suapte natura vitam non nisi cœlesti ope sustentari potuisse. *Ita nimirum, ut Sponso per omnia placeres, innocentia lilijs, & rosis patientia te compsisisti. Quam viceversa deformis apparebit anima mea, non inornata solum, sed & maculis plena! Tu, quaeso, in illius me gratiam reduc, atq; ab eodem mihi vestem, si non nuptialis candoris, saltem pullam penitentiæ impetra: nam & hanc misericordia suæ oculis solet respicere.*

S. B. E. R.

S. BERNARDUS. ser. 84. in Cant.

Tu autem fornicata es cum a-
matoribus multis; & tamen re-
vertere, dicit Dominus, & ego
suscipiam te. [*Hierem. 3.*] *Verba*
Domini sunt: non est fas, suspendere
fidem. Credant, qui non experiun-
tur, ut fructum quandoq; experien-
tia fidei merito consequantur.

DEI
benig-
nitas in
recipi-
endis
pecca-
toribus

II. Julij. 5. Idus.

B. JOANNES: qui sub disciplina S. Floruit
P. Roberti in Molifmo primùm, & anno
inde Cistercii, tam præclarum religio-
nis spiritum hausisti, ut post gloriosis-
simum Fundatorem præcipue tibi de-
beat Cistercium initii sui & incremen-
ti felicitatem. Nam per te ac socios ali-
quot impetrata Legati Apostolici fa-
cultas migrandi è Molifmo: fixâ post-
modùm novâ sede in sylva Cistercien-
si, præ cæteris aptior visus es Alberico
Abbati, qui ad Paschalem, Christi Vi-
carium, pro obtinenda sacri Ordinis
Confirmatione mittereris. Itaq; Tro-
jam, Italiae urbem, uno tantùm comite

Labo-
rat in
fundâ-
do Ci-
stercio.

Bb5

petens

*Ejus
mores
Curia
Pont.
laudat.*

petens (ibi enim Pontifex morabatur) eloquentiùs vel solâ præsentia perorasti, quam si Tullianâ facudiâ de rostris Philippicam dixisses. Illa enim gravis actionum sermonumq; modestia; sub paupertina pannorum vilitate latens sinè fuce seria pietas; & inter aulae inexpertos strepitus suæ consuetudinis humiliter tenax disciplina, monstrum quoddam, & nova vivendi ratio videbatur; quæ ex orbe alio, vitiorum ignaro accersita, homines doceret; etiam Angelos terrestres dari. Unde Paschalis diu sollicitandus non fuit, quin (uti *S. Ordo* verba Diplomatis sonant) *Confir-* *matur.* *tatem omnem vestram petitionem admitte-* *ret; cum religioni vestræ paterno congra-* *tularetur affectu.* His ita feliciter gestis, titulo Fundatoris, sanctitatis, & miraculorum famâ inclytus senex ad superiores migrasti. *Quod magno labore comparavimus, & arctiùs amamus, & diligentius servamus. Tuos in erigendo firmandoque Cistercio labores nôsti. Ergo etiam nunc illos non desere: serva, ne spectet occasum, quod tam difficilis oriens parturivit.*

*Obijt
anno
1206.*

B. MATHÆE, Archiepiscopo Casiliensis in Hybernia: qui ex monasterio S. Crucis ad Pontificiam dignitatem evocatus, omnes in tui admirationem

onem

onem rapuisti; nemine te non existi-
mante totius Insulæ sapientissimum,
atque doctissimum; quod præconium
è suggestu lingua, & librorum edito-
rum sublimis eruditio tibi conciliauit.

*Clarus
eloquē-
tiā:*

Tuæ porrò pietatis immortalia reli-
quisti monumenta, complures Eccle-
sias, tuis sumptibus erectas, & liberali
manu dotatas. Ac ut omne benefici-
orum genus in subditos tuos effunde-

*libera-
litate:*

res, è cælo alimenta benignitatis accer-
sisti; restituta iis incolumitate, qui aut
morbis aut ab infernali hoste afflige-
bantur. In summo tandem apice vene-

*Et mi-
raculis*

rationis & gloriæ constitutus, Legati
Apostolici, & Archiepiscopi, dimissis
dignitatibus, & resumptâ humillimè
monachali cucullâ, in tuo monasterio
sanctè quievisti.

*honores
abdicat*

*Armis nimirum fortis-
simis Obedientia contra potestates aëreas
in ultimo certamine felicissimè pugnari
noveras: quæ utinam è manibus meis non
idenidem excuteret propria voluntas! Tu
me illam, velut gravissimam sarcinam, do-
ce abjicere; ne inutili gemitu suspirem ver-
bis, quæ scribit de se*

*Obedi-
entiæ
arma.*

S. BERNARDUS, Epist. II.

*Domine Deus meus! cur non tollis pec-
catum meum, & quare non aufers in-
iquitatem meam, ut abjectâ gravi*

*Onus
grave,
propria
volūtas*

Bb 6

sarcinâ

sarcinâ propriæ voluntatis, sub levi onere charitatis respirem? nec jam servili timore coërcear, nec mercenaria cupiditate illiciar; sed agar spiritu tuo, spiritu libertatis, quo aguntur filij tui, qui testimonium reddat spiritui meo, quod & ego sim unus ex filijs, dum eadē lex mihi fuerit, quæ & tibi?

12. Julij. 4. Idus.

Obijt

anno

1163.

Gē. VI.

B. LAMBERTE, Superior Generalis totius Cisterciensis Ordinis. Quam dignitatem per gradus, ceu virtus probata solet, conscendisti. Ex Morimundo enim, domo Professionis, præpositus Claro Fonti, inde ad clavum Paternæ sedis revocatus, non multum supra annum præfuiisti, cum sublato è vivis Gozewino, regimen universale suscipere coactus es. In quanta existimatione apud summos terre principes fueris, manifestum fecit Fridericus Imperator: qui ad Comitata Generalia, te præside celebrata, per Legatos, & humilem sanè pro authoritatis suæ tenacissimo Principe, epistolam supplex rogavit: *Ut in fraternitatem sacri Ordinis reciperetur.*

Cesarē

in fra-

trem

Ordinis

suscipit

reciperetur. Aliàs cùm eundem conventum Patrum convocavisses, ac totus penè terrarum orbis in partes distractus, nunc Alexandro, nunc Victori, Pontificatum assereret; tu cum sancto Senatu Alexandrum verum Petri Successorem esse, pronuntiasti. Cui sententiæ, tanquam divinitus decisâ controversiâ, pleraq; regna subscripserunt. Sex anniste Patrem Ordo habuit: quibus per continuos labores expletis, ad S. Stephani prædecessoris exemplum, deposito baculo pastorali Morimundum reversus, residuum vitæ triennium uni curæ beatæ mortis consecrasti. *Ut me ad te in hoc salutis negotio imitandum provoces, objice mentis meæ oculis certam, sed incerti momenti, mortis horam: angustias illas separandæ à rebus terrenis animæ: Judicium severissimum: sententiam irrevocabilem. Quæ pericula si non tollet, sanè mitigabit sedula ad mortem felicem præparatio.*

*Alexandro Pö-
tificatū
asserit.*

*Præparatio ad
mortē.*

B. DESIDERI: qui militiæ profanæ armis valere jussis, sub sanctissimo Duce BERNARDO in virtutum palæstrate tam strenuè exercuisti: ut cùm ille manipulum fratrum condendæ Alcobaciæ in Lusitaniam emitterat, selectis illis athleticis te annumeraverit. In cujus monasterii ædificiis erigendis

*Floruit
anno
1147.*

*Cappa
illi pro
navi
servit.*

*Humi-
lis obe-
dientia*

*Præve-
nienda
sunt pe-
ricula
mortis.*

cùm non languidè defudares, frequen-
ti prodigio D E U S labores tuos secun-
davit. Sita est Alcobacia inter duo flu-
mina, Coam & Bazam (hinc illi no-
men) quæ quotiescunque trajicere vo-
lebas, deficiente scapha, serviebat cap-
pa: hac enim in undas projecta, sinè re-
mis & velis in adversam ripam promo-
vebaris. Sed & jam in altero portu fe-
licissimæ æternitatis te securum, ce-
lebrarunt non exigui numeri miracu-
la. *Non secus ac inter duas ripas velocis-
simo cursu prætervolat torrens vitæ mor-
talis. Solvendi ab una (in qua nascimur)
ad alteram in (quæ morimur) necessitas
est inevitabilis. Tu Cappam (quæ humilem
Obedientiam designat) mihi substerne, hac
enim navi portum tenebo securus.*

S. BERNARDUS, ser. 7. in ps. 90.

*Felix, quem circumdat clypeus Verita-
tis, ut introitum quoq; & exitum ejus
custodiat: exitum utiq; ab hac vita, &
introitum in futuram. Siquidem om-
nino opus erit illic custode; opus erit
duce fideli; opus erit consolatore ma-
gno, propter horribiles illis visiones,
non minùs, quàm hic adjutore, & pro-
pugnatore contra invisibiles tentato-
res.*

13. Jul.

13. Julij. 3. Idus.

B. ÆGIDI de Roya, Archicœnobii *Obijt*
 Cisterciensis à puero alumne, & he- *anno*
 res præstantissimarum virtutum, quas *1447.*
 velut viva sanctitatis vestigia primævi
 Ordinis palæstritæ, illi pietatis Am-
 phitheatro impressere. His alacri men- *Egregi-*
 te insistens, morum innocentiam, pu- *a vir-*
 ritatem Angelicam, & (quæ in hoc exi- *tutes.*
 lio non minima est, sed minimè mul-
 torum felicitas) in passiones humanas,
 id est, effrenis concupiscentiæ furias,
 dominium, adedè imbibisti, ut in ean-
 dem tecum naturam coaluisse vide-
 rentur. Id ipsum diu admirata est in te
 Parisiensis Academia: quæ vix paucis *Laureâ*
 aliquot annis te alumnum amaverat; *Docto-*
 cùm laurea Doctorali redimitum, su- *ris in-*
 spexit sacras literas in publica honoris *signi-*
 cathedra exponentem. Huic dignitati *tur.*
 aliam sacer Ordo adjunxit, commisso
 Abbatiali munere in cœnobio Montis *Abba-*
 Regalis. Sed invisa citra tuam culpam *tiam*
 ibi exorta tempestas, animo quietis, *dimit-*
 quàm rixarum avidiori, gravis incum- *tit.*
 bens, te persuasit; ut clavo dimisso,
 vela in Flandriam verteris. Portum
 Dunenses præbuere: qui te instar missi
 ad se de cœlis Angeli susceptum, octo
 supra

40 ANNI CISTERCIENS.

supra decem summa veneratione coluerunt: donec tandem doctrinæ pietatisque meritissimam recepturus lauream, de hoc sæculo migravisti. Plures supersunt scriptis traditi laborum tuorum foetus: è quibus istam pro hac die gnomem loco tesserae revolvendam assumo. *Sarcinas abjice, neque tibi restitue,*

Utilis memo-ria mortis. *ne te ipsum deseras. Sensim de morte cogita: nec dies ulla tibi transeat (quidquid occurrat) nec nox aliqua, quæ memoriam ejus non ingerat. Nil efficacius pro contemnendis totius vitæ illecebris, assidua moris meditatione, dummodo non superficialitatenus insideat.*

Floruit anno 1195.

B. HENRICE, Converse Villarii, omni virtutum cultu ornate: præcelluit tamen reliquas animi demissio & simplicitas: quâ ad laboris diligentiam indefessam, ad charitatem erga pauperes & afflictos vehementer incitabaris. At cum longo jam tempore in inculcata vitæ puritate DEO servisses, gravi mentis desolatione te hostis maligni fraudulentia involvit. Noveras enim, te ex thoro non legitimo genitum. Quam nascendi sortem fatale signum esse credebas æternæ damnationis. Unde tot annorum labores irritos, corporis cruciatus, preces, frustra susceptas, tristissima anxietate lugebas.

Nec

Nec ulla proficiebat industria, deliram
 persuasionem ex animo tuo eliminare
 conantium: donec miseratio cœlestis
 malo remedium apposuit, oblatâ per
 visum specie amplissimæ cujusdam do-
 mûs; quam diversæ conditionis homi-
 nes impleverant: inde hanc vocem ex-
 cepisti: *Henrice, omnes hi de legitimo thoro
 nati sunt, sed omnes sunt reprobi, præter
 te. Sic in fiducia consequendæ patriæ
 cœlestis confirmatus, in pietatis studi-
 o usque ad beatum finem perseverâsti.
 Experimento proprio didicisti, non esse per-
 sonarum acceptionem apud Deum. De his
 nempe strictissimum illud instituetur exa-
 men, quæ in proprio uniuscujusque corde,
 non quæ aliunde nascuntur: nemo est, qui
 hoc nesciat; vix unus tamen è millibus, qui
 seriò satis perpendat.*

Divini-
 tûs li-
 bera-
 tur.

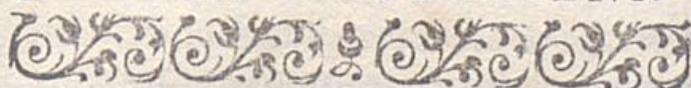
Judici-
 um ex-
 tremû.

S. BERNARDUS, ser. 8. in ps. XC.

Quid enim tam pavendum, quid tam
 plenum anxietatis, & vehementissima
 solitudinis excogitari potest, quàm
 judicandum astare illi tam terrifico
 tribunali, & incertam adhuc expe-
 ctare sub tam districto Judice sen-
 tentiam? Horrendum est, ait Aposto-
 lus, incidere in manus Dei viventis.

Judi-
 cari à
 DEO,
 formi-
 dabile.

14. Ju-

14. Julij. Pridie Idus

*Floruit
circa
annum
1170.*

*Curiosa
librorū
lectione
seduci-
tur.*

B. WALTERE, Converse mona-
sterii Meylrosensis in Anglia: qui
stimulante fastidio inscitiae, ad quam
neglecta in juventute literarum studia
te damnauerant, multo labore peri-
tiam assecutus es, vernaculo sermone
scripta legendi. Quia verò ad hoc stu-
dium curiositate magis, quàm pietate
impellebaris, & in pervolvenda vete-
ris historiae sacra pagina, non alium,
nisi proprii iudicii interpretem adhi-
bebas: sensim eò dementiae prolapsus
es; ut Judaeorum pertinacia tibi præ
Christiana pietate placeret, figmentis
accensens, quæ de Evangelio Gratiae
credenda proponuntur. In hoc mise-
rando errore per sepennium te frau-
dum infernalium architectus detinuit,
nec ad abjiciendam religionis vestem
quidquam defuit, quàm fugæ clande-
stinae opportunitas. Ad cælos intereà
evolaverat S. Abbas tuus Wallenus:
cujus jam mortui de suis sollicitudo
velut multis aliis, ita etiam tibi salu-
tem attulit. Aliquando enim gravi so-
mno oppressus, tibi visus es ad eundem
in tribunali sedentem duci; ejusq; jussu
horrendis tormentis in poenam perfidi-
diæ cru-

diæ cruciari: illius tamen ope in liber-
 tatem restitui. Ac ne somni merum *Per vi-*
 phantasma crederes, sanguis per na- *siones*
 res in pulvinar effusus, & totius cor- *libera-*
 poris languor convincebant. Temeri- *tur.*
 tatis ergo nunc tandem agnitæ pœni-
 tens, cum gemitu & lacrymis obsecra-
 bas, ut qui animæ mederi cœpisset, in-
 tegro beneficio etiam corpori vires re-
 stitueret. Nec defuit supplici pius Pa-
 ter. Nam statim lætiore raptu coram
 illo stabas, blando jam, & patroni yul-
 tus exhibente, non Judicis: cujus hor-
 tatu montem scandisti, è quo incola-
 rum cœlestium gaudia per imaginum
 variarum jucunditatem tibi monstra-
 bantur. Post accepta denique salutis
 monita tibi redditus, non solum te in- *mira-*
 columen sensisti, sed, ut esset visioni *bili ea-*
 fides, eruditum quoque, & eloquen- *rum*
 tem, cum antè impeditior lingua dif- *effectu.*
 ficillimè verba protruderet. Ne au-
 tem tanto favori esses ingratus, Divo-
 rum laudes ligatis in versus elegantes
 panegyricis celebravisti. Virtutum de-
 in amore accensus, ad intimam cœli-
 tum familiaritatem, & frequentes ap-
 paritiones admitti meruisti. Illustri- *B. V. ei*
 or, tibi que gratior illa fuit, qua Dei *appa-*
 param duabus Virginibus stipatam, *ret.*
 aspexisti per monasterii cubilia deam-
 bulantem,

44 ANNI CISTERCIENS.

*Mortis
tempus
per vi-
sū co-
gnoscit.*

*Floruit
anno
1320.*

*Regnū
animæ
felix.*

bulantem, & quorundam confratrum nomina notantem, cum dicto; hos esse paratos. Arcanum hoc exposuit secreta per illos dies eorum mors, quos videras designari. Atque id etiam ad te pertinere non dubius, felicem illam horam exultans & jubilans expectasti. *Tam subtiles plerunq; sunt maligni suggestiones, ut nisi mens illustretur supernè, nec agnoscere, nec vitare insidias possit. Tu tale internum lumen mihi à Deo impetra.*

B. MARIA, monialis S. Dionysii de Odivelas: quæ de regali fastigio descendens, inter virgines Cistercienses humillima pietate vixisti. Condiderat illud monasterium parens, Dionysius Lusitaniæ Rex. Illuc igitur dotem tuam collocatam esse rata, Sponsum simul, qui dotem tulisset ibidem quaesivisti. Nec te spes fefellit: sanè te illum invenisse ostendebant nobilissima virtutum monilia, quibus te, ut illi æternum placeres, exornavit. *Agnoveras procul dubio, quanto jucundius omni terreno fastu sit regnum animæ, sub suavi gubernatione Divina acquiescentis. Unde tam generosâ prudentiâ hereditariam coronam, velut citò perituram abjecisti. Fac, ut etiam in anima mea regnet sola suaviter omnia disponens Dei voluntas: miserum me, si alteri, quàm Deo, servire cogar.*

S. BER

S. BERNARDUS, Tr. de vita & mor. Cleri. c. 20.

Nemo sanæ mentis amplio- rem esse in vitijs credat, quàm in virtutibus delectationem: præsertim cum sit Deus virtutum totius veræ jucunditatis fons, lætitiæ & exultationis origo.

Vera in virtute sunt, nõ in vitijis gaudia.

Neg, enim Carni, seu Mundo, aut maligno principi, sed Christo utique servire, regnare est.

15. Julij. Idibus.

B. TERESIA, cognomento Vidau-
ra: quæ à Jacobo Hispaniarum
monarcha in thalamum regium as-
sumpta, in illo honoris apice, quàm
lubrica sit hujus vitæ felicitas, per va-
rios eventus didicisti. Impellebat ad
te amandam Regis animum incom-
parabilis elegantiae forma; quam san-
guinis nobilitas, & naturæ dotes adæ-
quabant. Quæ tamen omnia à com-
muni aularum peste invidiâ, tam secu-
ra non erant, quin illa de suo gradu,
quamvis innoxia, dejiceret. At in hoc
Fortunæ naufragio mens immota ste-
tit, quæ illo jactationis impulsu à fisco
terrenæ

Floruit
anno
1240.

*Monasterium
cōstruit* terrenæ vanitatis soluta, liberiore impetu in cœli amorem exurgebat. Novo igitur, quem elegeras, Sponso castissimos hymenæos adornatura, cœnobium S. MARIÆ de Gratia Valentiaë erexisti. Quo Cisterciensis Instituti virginibus tradito, earum amplexa habitum, sanctissimam vitam non dissimili morte absolvisti. Circa sepulchrum spectabilis erat ingens numerus tabularum; quas in accepti beneficii gratam memoriam suspenderant, qui non frustratâ devotione tibi supplices, à quacunq; morborum vexatione liberabantur. Sed per subitam inundationem Turiaë fluminis, arenâ limôq; obrutum templum, hæc monumenta amisit. Loto autem ab ea illuvie repurgato, cum moniales metuerent, ne & in sacra ossa tempestas sæviisset, aperuere tumulum; in quo non tantum nihil sordidi, sed una cum religionis incorrupto vestitu, corpus omnino integrum vividumq; aspexere: commotis omnium ad pia gaudia cordibus, quod tertio jam post obitum sæculo hæc viva mortis (an mortua vitæ?) imago de corruptione triumpharet. Tanto prodigio moti Eccl. siæ magistratus, sacras exuvias altiori Mausolæo, & publicis honoribus

*Corpus
à tribus
sæculis
manet
incorruptum.*

bus

bus dignas esse decreverunt: ubi repetita statim miracula novam præbuere pictoribus tuæ sanctitatis adumbrandæ materiam. *Amor terrenus an cælesti sit præferendus, dubitare homo ratione præditus non potest: cum ille sit mille miseris acerbus, hic autem temporali, & æternum duraturâ lætitiâ felix. Tu hoc imbuere cor meum, & doce fugere illam malorum omnium cloacam.*

B. BALDUINE, Abbas S. Pastoris in Diæcesi Reatina: ad cujus monasterii gubernationem te ex Claravalle sua sanctissimus Parens BERNARDUS destinavit, cùm primùm Cistercii ritibus fuit inauguratum. Sed hunc honorem duplex causa gravem tibi effecit: animi imprimis demissio, quâ te aliorum regimini minus idoneum censebas. Molestius erat divortium à dulcissima Claravalle: extra quam degere exilium tibi videbatur. Et de hoc tristis animi tui languore querulas ad unum, quem mederi posse speraveras, BERNARDUM, literas dedisti; non tamen accepturas responsum, nisi epistolam, exaratam amoris suavissimo quo & corporalem absentiam præsentem ipsius spiritu; & humilem de te opinionem obedientiæ merito solareri. *Sicut mater (scribit ad te consolator*

Amor
cæle-
stis.

Obijt
anno
1140.

Optat
ab ho-
nore li-
berari:

sed à S.
Ber-
nardo
confor-
tatur.

* *Epist. solator mellifluus* *) unicum amat fili-
 191. um, ita te diligebam, herentem lateri meo,
 placentem cordi meo. Diligam & absentem,
 Tenera ne solatium meum ex te, & non te videar
 chari- dilexisse. Eras pernecessarius mihi: atque
 tas Ber- hinc vel maximè claret, quàm sincerè te
 nardi diligam. Hodie nempe te non caruissem,
 in suos. si quaesisset de te, quæ mea sunt. Nunc
 autem vides, quòd spreitis utilitatibus me-
 is, tuis compendijs non invidi, ponens te
 utique ibi, unde aliquando transponaris
 super omnia bona Domini &c. Verissi-
 mum vaticinium verba hæc ultima
 fuisse, tum vitæ tuæ celeberrima san-
 ctitas, tum miracula testata sunt: quo-
 rum intuitu populus Reatinus sacros
 cineres tuos in Cathedrali urbis Basili-
 ca voluit collocari. *Meræ sunt epistolæ,*
 Divina Bernardi scripta, quas ad Christi-
 anum orbem universum destinavit. Doce
 me sic illa pervolvere; ut in me talem fru-
 ctum producant, qualem tu feliciter ex
 illis reperiasti: præsertim addiscam, quod
 monet

Lectio
 sacra.

S. BERNARDUS, ser. 37. in Cant.

Scien-
 tia du-
 plex u-
 tilis.

Noveris te, ut Deum timeas; nove-
 ris ipsum, ut æquè ipsum diligas. In
 altero initiaris ad sapientiam, in al-
 tero & consummaris: quia initium
 sapientiæ

sapientia timor Domini: & plenitudo legis est charitas. Tam ergo utraq; ignorantia cavenda tibi, quam sine timore & amore Dei salus esse non potest.

16. Julij. 17. Cal. Augusti.

BALANE, ævi tui miraculum, & Obijt
 Parisiensis Academæ splendor: in anno
 qua scientias omnes, artesq; liberales ^{1294.}
 tam capaci complexus es animo; ut
 Magni cognomine, ac Doctoris Uni-
 versalis titulo te publica fama celebra-
 ret. Sic arridente fortuna, cum te a-
 dulationis aura altiùs in dies extolle-
 ret, nec tibi videretur ulla controversa-
 rum quæstionum difficultas excedere
 ingenii tui vires; profundis cogitatio-
 nibus de exponendo inscrutabili altif-
 simæ Tri-Unitatis mysterio te immer-
 sisti. Jamq; huic nodo plusquam Gor-
 dio, diu satis incubueras solvendo; cum
 volantes inter ipsa penè sidera conce-
 ptus interpellavit memoria, Patrum &
 Doctorum principis, Divi Augustini;
 quem in simili conatu puerulus, ocea-
 num in modicam scrobem transfusu-
 rum se simulans, ponere pennas docu-

*Summos
 erudi-
 tionis
 gradus
 ascen-
 dit.*

Cc

it, &

it, & gradi humilius; ne liquecente ad hunc inaccessi luminis calorem intellectus mortalis cerâ, fabulosam Icarum

Mundi fastum deserit. penam sibi scrutator majestatis imponeret. Damnato igitur vanitatis tumore, quo te erubescabas inflatum, decrevisti ab alto honoris præcipitio tua

sponde descendere, & qui ad provehendam nominis famam totum antè mundum reputabas angustum, in angulo aliquo latere, ac omnino nesciri.

Cisterci habitum Converterorum induit. Aptissimum exequendo huic decreto visum est Archicœnobium Cisterciense. Quare illuc te clam proripiens, dissimulatâ, quam antehac egeras, personâ, ovium pascendarum curam, cum habitu Converterorum assumpsisti. At

quanquam latentes sub magno pectore pietatis ac doctrinæ thesauros studiosissima humilitate tegebas, non potuit fieri, quin se genius ille, qui te à vulgi vilitate exemerat, aliquo subinde indicio proderet. A deo que obsequi-

Romam cum Abbate petiit: is tuis familiariter usus Abbas, negotiorum gratiâ Romam petiturus, te inter itineris comites esse voluit. Ubi

cum nescio quis impostor perversa dogmata coram Judicibus Controversiarum Fidei (ad quorum concilium etiam Abbas fuit invitatus) subtili sophismatum fucis propugnaret, videturque,

resque, unum aut alterum ex affessoribus hærere perplexum; tu zelo tuendæ veritatis incensus, petitâ prius ab Abbate loquendi licentiâ, impudentis *Hæreticæ* audaciæ tam gravi argumens *cum cõ-*torum pondere repressisti, ut *lymphafutat.* to similis exclamaret: *Diabolum te esse, aut Alanum:* cui pacato animo reposuisti: non equidem te diabolum esse, sed Alanum. Ingrata propemodum tibi erat tam utilis victoria, quòd de hominum memoria extinctum Alanum iterum vivere coëgisset. Verùm altiore Fatorum consilio factum auguror, *Doctrinæ* scilicet nobilissimi doctrinæ partus *nae* motecum sepulchro inferrentur, quos *nume-*stercium redux reliquo vitæ tempore *ta re-*profudisti. *Postquam totum scientiarum* *linquit* *pelagus enavigasti, tunc primùm intellexisti, vanum esse humanæ eruditionis* *va-* *Sciētia* *optima* *quæ?* *porem, nisi ex illo fonte bibatur, quem or-* *bi* *Doctor orbis propinat, confessus; nihil* *se scire, nisi Jesum Crucifixum. Sit igitur* *& mihi scientiæ hic scopus & unicum Ob-* *jectum.*

B. ARNULPHE de Majorica, na. *Floruit* *anno* *1355.* *tione* *Belga,* genere nobilis, divitiis affluens, imò & liberorum aliquot non infelix parens. Quæ tamen fortunæ beneficia magnanimiter contempsisti, postquam vel semel BERNARDUM

*S. Bernardi
conci-
one con-
verti-
tur.*

*Cœlitus
confir-
matur.*

de suggestu audisti perorantem. Flammas, non verba sparsisse videri potuit Apostolicus orator: moræ enim impatientis, vixdum finita concione ad eundem properasti; humillima devotione efflagitans, ut te filiis suis dignaretur adungere; statuisse te, si DEO ita placeret, non alibi, quàm in Claravalle deinceps vivere & mori. Quæ tua petitio lætitiâ incredibili affecit piissimi Patris animum. Quippe ad suos reversus, affirmare non dubitavit: Christum in tua conversione non minùs admirandum, laudandùmque, quàm in Lazari resuscitatione. Unum te morabatur obstaculum, quò minùs illicò BERNARDO te socium itineris adjungeres. Amplæ nimirum familiæ providendum erat, ut in bonorum distributione futuris litibus præcaveretur. In quibus curis cùm totus esses, te in proposito DEUS novis identidem stimulis confirmavit. Aratro suo quidam agricola insudabat: cùm inopinantem vox bis repetita affatur, jubetque ad te cum his mandatis pergere: Nihil te gratius DEO facturum, quàm si omni seposita mora illo non solùm viæ, sed & conversionis socio destinata exequi festinares. Itaque ad tyrocinium receptus, cùm te de antea vitæ

vitæ noxis coram sancto Abbate in sacro tribunali accusavisses, & ille nihil aliud pœnitentiæ loco injungeret, nisi ut ter Orationem Dominicam diceres, non satis seriò tecum agi existimans, impensè rogavisti, ne tibi parceret, néve pœnas peccatis tuis debitas in alterum orbem differret. At ille: securum, inquit, te reddo, si in Ordine perseveraveris, te sinè ulla ignis purgatorii molestia ad cœlos evolaturum. Lætus hoc inexpectato promisso, summa contentione animum ad virtutis studium applicuisti; de hoc maximè sollicitus, ut ne minima quidem labes conscientiæ puritatem deinceps libaret: rigidissima severitate mox castigans, si quod verbum signumve otiosum inadvertenti excidisset. Nec defuit in tali rigore patiendi materia ex frequenti morborum afflictione: sed hanc non rarò cœlum suis favoribus demulsit; dum visus est Angelus candidissima cuculla vestitus molliter manibus tuum caput sustentare, quoties ex more Ordinis te in choro profundius inclinabas. Illud memorabile, quod tibi in extremo certamine sudanti evenit. Jacobas aliquamdiu immotus, ita ut primo quoq; momento exspiraturus videreris: cum subitò receptis viribus:

Miratur clementiã S. Bernardi:

qui illi vitam eternã pollicetur.

Debilẽ Angel⁹ confortat.

Verba
mori-
turi, di-
gna no-
tatu.

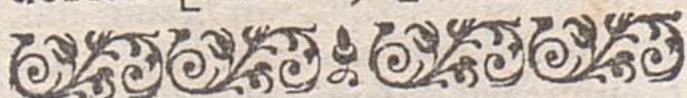
rissima sunt, exclamas, quæ Deus promissit. Quæ verba cum aliquoties causam sciscitantibus reddidisses, denique in hunc sensum exposuisti. Illis, inferebas, à Servatore nostro centuplum promissum est, qui ejus amore omnia reliquerunt: & ego quidem fateri possum, me etiamnum frui cælestis promissi dulcedine, sed verba non invenio, quibus immensæ jucunditatis delicias vel leviter adumbrem. Sanè dolores, quos fero, pro totius mundi divitijs non venderem: ex illis enim tam ineffabilem voluptatem percipio, ut cum hac nulla tormentorum acerbitas videatur intolerabilis. Si tanta sacri gaudij inundatio datur adhuc mortali & misero, quantus lætitiæ torrens absorbebit unitos summo Bono? His dictis, spiritum placido cum suspirio suaviter emisisti. Verba Cedro dignissima! Utinam cor meum sit ista cedrus, ut illi hæc monita inscriberentur: tunc præsertim relegenda, cum aliqua fortè molestia pulsat animum vere patientiæ minùs memorem!

S. BERNARDUS, de contē. mī. c. 16.

DEI in
nos be-
nigni-
tas.

Quid de incerto sine, de certa brevitate laboris, retributionis æternitate loquar? Novit Deus figmentum nostrum, consulit pusillanimitati nostræ,
humane

humana obviat cogitationi, anxietatem abigit, pravenit trepidationem. Ait enim: Centuplum accipietis, & vitam æternam possidebitis. [Math. 19.]

17. Julij. 16. Cal. Augusti.

B. WERNERE, Eberbacensis mo. *Obijt*
 nache: qui nondum Sacerdotio, at *circa*
 cœlo maturus, tenerum pudorem in *annum*
 gratum DEO sacrificium, mystam a-^{1219.}
 gente morte, immolavisti. Cùm au-
 tem circa ultimum fatalem ictum te
 in sævitæ victimam dæmones pertra-
 here conarentur; tu his validissimum *B. V.*
 scutum, MARIAM, opposuisti: quæ *moriē-*
 ut à te piissimè culta semperfuerat, ita *tē pro-*
 in illo periculo invocata spectabilis *pugnat*
 adfuit; ac fædas inferni larvas tanto
 impetu egit in fugam; ut te ad felicissi-
 mum risum induxerit: sub ipso enim
 hujus victoriæ plausu jubilans anima
 præeuntem ad sidera Reginam cœli
 secuta est. *Dubium non est, & utique tu*
modò feliciter intueris, maximam electo-
rum partem festivis laudibus accinere vi-
ctorias Matri misericordiæ, quas ab omni-
bus retrò seculis de humani generis hoste

76 ANNI CISTERCIENS.

reportavit. Utinam & me miserum, sub peccatorum vinculis gementem, suum facere spoliū dignetur!

Floruit anno 1190. B. ARNOLDE, monache Hemmenrodensis. Non immeritò cœnobium illud cœlum quoddam terrestre dixerim, tot sideribus tuo sæculo illustre, quot inquilinis. Inter quæ etiam te numeravit B. Isembardus, dum pate-

Inter Angelos spectatur. factis sibi per visum cœli januis, te junctum Angelorum choris, & cucullâ radios de se candidissimos spargente amictum conspexit. Angelica nimirum vitæ tuæ puritas ad hanc te gloriam evexit: congruum quippe fuerat, ut nobilem personam, quam in tragica vitæ mortalis arena indueras, in lætiore cœli theatro non deponeres. In-

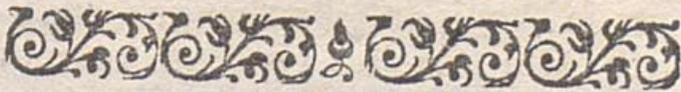
Hominis dignitas. gens Dei bonitas erga hominem: quem ita paulò minorem Angelis esse voluit, ut illi tamen aspirare liceat ad idem dignitatis fastigium. Sed vereor, ne mihi aliquando illud psalmi objiciatur: Homo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis insipientibus &c.

S. BERNARDUS, ser. 24. in Cant.

Peccati metamorphosis. Erubescere anima mea, divinam in peccatorinam mutasse similitudinem: erubescere volutari in ceno, quæ de cœlo es.

An non

An non tibi videtur ipsis bestijs quodammodo bestialior esse homo, ratione vicens, & ratione non vivens?

18. Julij. 15. Cal. Augusti.

BEATI quatuor monachi IGNIA- *Circa*
 CENSES: quos interim, dum no- *annum*
 mina vestra in Libro vitæ aliquando *1147.*
 legam, Candidos appellabo; omen à
 divina revelatione mutuans, quæ cui-
 dam è sanctis senioribus vestris facta
 fuit. Conspexerat ille Cæmeterium *Mors*
 multis liliis floridum, & in amœnita- *eorum*
 te infueti spectaculi lætissimus hære- *visione*
 bat. Cùm subito dolet, ex iis quatuor *præo-*
 à splendidis ephebis demessa auferri. *stendi-*
 Quos postquam rogavit, ut has sibi *tur.*
 delicias non inviderent; eorum alter:
 Ne indigneris, inquit, optime senex, no-
 stra sunt hæc lilia; quatuor nunc tollimus,
 reliqua, cùm maturuerint, pariter in cæ-
 lestia viridaria translaturi. Quidnam
 hæc visio portenderit, ex vestro felici
 per illos dies obitu fuit admonitus.
 Non est odor cælo gratior, quàm liliorum.
 Vos à pestifero afflatu venenosi serpentis
 custodite cor meum; irreparabile damnum
 est, si flos iste vel semel emarcuerit.

Cc5

B. BER-

Obijt
anno
1247.

Humi-
litem
amat.

Promo-
vetur.

Humi-
litas
merito
amada.

B. BERTHA, prima Marchetensis
cœnobii Abbatissa: quæ à molestissi-
mo conjugii fisco adhuc in juventutis
flore soluta, meliores deinceps amo-
res in Aquiriensi Parthenone quæsi-
visti. Ubi præ aliis virtutum tuarum
ornamentis spectabilis erat animi de-
missio, quâ pertinaciter amoliebatur,
quidquid specimen alicujus honoris
præfererebat. Sed id nempe humilita-
tis fatum est, ut honor fugientem in-
sequatur. Nam ea tempestate Joanna
Flandriæ Princeps monasterium Mar-
chetanum à fundamentis erexerat, in-
certa, cuinam Instituto commendaret:
persuaserunt denique illam insignes
animi tui dotes, ut sub tua gubernati-
one Cistercienses in illud Virgines in-
duceret: te ad consensum jure sangui-
nis compellens, quo illi proximè eras
conjuncta. Cæterùm laudatissimâ vi-
ginti annorum præfecturâ docuisti:
eos felicissimè præesse, qui optimè sub-
esse didicerint. *Quemadmodum nimia
sui met aestimatio res est nemini non odiosa,
ita vicissim mens humilis ubique invenit
suos amatores. Tu doce me humilitatis non
fucata virtutem vel ideò saltem sectari,
quòd Deus, ut eam me doceret, descendit
à suæ majestatis solio, quo nihil altius, ad
ignominiâ Crucis, quâ nihil profundius.*

S. B. E. R.

S. BERNARDUS. ser. 13. in Cant.

Magna, & rara virtus profecto est, ut, magna licet operantem, magnum te nescias, & manifestam omnibus tuam te solum latere sanctitatem: mirabilem te apparere, & contemptibilem reputare. Hoc ego ipsis virtutibus mirabilius iudico.

Magna
virtus,
humili-
tas ho-
norata.

19. Julij. 14. Cal. Augusti.

B. GUMARE, Rex Sardiniae: qui *Floruit*
audita celeberrimi nominis fama, *anno*
qua BERNARDUS per sua prodi- *1154.*
gia & sanctitatem toti terrarum orbi
notissimus erat, ipsummet videre, am- *Amat*
plecti, & auribus dulcissimam eius sua- *S. Ber-*
dam excipere desideravisti. Itaque ad *nardū.*
Claramvallem profectus, tuum qui-
dem, sed non illius votum exsatiasti:
optantis nimirum, & tunc frustra per-
suadere conantis, ut vanitate mundi
relicta, DEO potiùs, quàm hujus vi-
tæ illecebris, servires. Quanquam ve-
rò tunc surdo fabulam canebat, futuri
tamen non ignarus, his te verbis remi-
sit ad Sardos. *Ego quidem instanter pro*
tua conversione Dominum rogavi, sed ad
Cc6 *præsens*

60 ANNI CISTERCIENS.

*presens exaudiri non merui: & nunc abi-
re te patior, quia retinere non licet invi-
tum: scias autem, te huc iterum de Sardi-
nia rediturum. Hujus vaticinii even-
tum quamvis in hac vita sanctus Pater
non viderit; vix tamen cœlo receptus
erat, cum tu tardi assensûs pœnitens,
ad sacros saltem Cineres supplex ac-
curristi, primogenito priûs filio in re-
lictî regnî hæredem publicis ritibus in-
augurato. Religionis vestem à S. Ro-
berto, BERNARDI dignissimo suc-
cessore suscepisti: eo quidem ætatis vi-
gore, ut quadragesimum annum non
excesseris. Unde valido corpori nihil
arbitratus difficile, arduos tum absti-
nentię ac vigiliarum, tum agri, & hu-
milium functionum labores, summo
gaudio, nec minore intuentium ad-
miratione, ferebas. Alacritatem hanc
accendebat frequens BERNARDIE-
tiam vigilantî oblata præsentia: ad
quem denique de facie ad faciem in-
tuendum, annis meritisque plenus, fe-
licem spiritum emisisti. Meritissimo ru-
bore suffundor, cum te de tanto fastigio
ad infimos abjectionis gradus descenden-
tem, opulentissimi regni divitias extrema
paupertate calcantem, aspicio: cum mea
me conscientia arguat, quàm frigidè has
virtutes amem. Tu aliter me doce vivere.*

B. MAR-

Cōver-
sionem
ei præ-
dicit S.
Pater

quæ
statim
secuta.

Fervor
admi-
rãdus:

auctus
visioni-
bus.

Amor
virtu-
tum

B. MARGARITHA, è Regibus Cypri oriunda: quæ post sanctum matrimonium in monasterio Flinensi S. Ordini mancipata, amoris affectus addeò in piarum animarum sponsum de mundo transfulisti; ut impetu consuetudinis diuturnæ raptus ad superna animus, nihil terrenum, sed continuam dilecti præsentiam sentiret: assiduo gemitu anhelans ad dulcissimos, quos denique beata mors conciliavit, amoris amplexus. *Utinam & meum cor hoc desiderium inflammet, quo stimulante diu noctuque Dominum quærerem, tam suaviter me ad suos amores invitantem!*

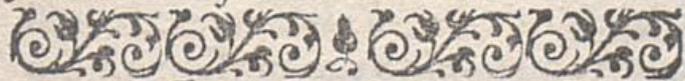
Obijt
anno
1275.

S. BERNARDUS, ser. 85. in Cant.

Amor
DEI.

Querit anima Verbum, cui consentiat ad correctionem, quo illuminetur ad cognitionem, cui innitatur ad virtutem, quo reformetur ad sapientiam, cui conformetur ad decorem, cui maritetur ad fecunditatem, quo fruatur ad jucunditatem.

Christ'
quare
quæra-
tur.

20. Julij. 13. Cal. Augusti.

B. JOANNES, Mullbrunnensis cœnobii Abbas: qui furenti per totam Wirtembergiam in Catholicos hæresi

Obijt
anno
1547.

C c 7

cedere

62 ANNI CISTERCIENS.

cedere eoactus, post diuturni exilii ærumnas, in sacratissima, & orbe toto ex quotidianis miraculis celeberrima B. MARIÆ V. Eremo, intrâ Helvetiæ montes, ad supernam patriam migravisti, ibidem in majori Basilica hono-

rificè reconditus. *Non dubito, quin illa periclitantium Patrona, in loco sibi longè charissimo, mortem tibi suis favoribus fecerit feliciorum. O si tua apud ipsam pro me intercessio hoc mihi in morte solatium afferret!*

*Cövers*⁹ B. MASCELINE, monache Clavallis: qui magneticam illam BERNARDI in animos pro arbitrato suo fingendos vim dulcissimam expertus, celeri deditioe plurimæ in Germania juventuti exemplo fuisti, ut in eisdem

Vocatur à S. Bern. piæ capturæ calles certatim incurreret. Cùm enim ille Apostolici Legati munere fungens Germaniam conciliandæ pacis gratiâ peragraret, tu ab Alberto, Archiepiscopo Moguntino, S. Patri obviam missus es, ut eum ad metropolim usque comitareris. Cui cùm itineris tui causam exponeres, dicerésque, te à Domino tuo missum, ut suo nomine hospitii humanitatem offerres: reposuit ille, postquam te aliquamdiu fuit intuitus: ab alio te Domino missum, cui deinceps sis serviturus. Tu

verò

verò sermones tuos à sancto Abbate non satis intellectos autumans, repetiisti: imò à Domino Archiepiscopo te hæc afferre mandata. Rursus ille: *Falle Vocaris*, ait, *major Dominus est qui te ad me omni obmisit, Christus.* Suspiciatus ergo illius stinatè mentem esse, ut pauperem Christum, *resistit*: relicto sæculo sequereris: *Num tu*, inquis, *optime Pater, ex me monachum facere paras? nihil minus animo meo unquam sedit.* Contra mellifluus Pater: *Licet*, respondit, *modò nolis, fiet tamen.* At tu deflexo ad alia colloquio, ne cogitare quidem, minùs audire aliquid de exoso monachi nomine, inexpugnabili pertinacia decrevisti. Longè autem aliter de vate tuo sentire nondum ad vesperum inclinata dies te docuit. Jam in conspectu Moguntia erat, *sed non* sed non ultrà in votis: una jam Clara-*diu.* vallis stupenti suam metamorphosin animo obversabatur: quam statim rebus domesticis obiter expeditis, egregio juvenum globo stipatus petiisti, & ibidem, uti novo BERNARDUS oraculo promiserat, vitam sanctitatis famâ clarissimam posuisti. *Nullibi* Obedi-
acrius suas in nos technas struit hostis in- entia
fernalis, quàm ubi in vitæ ducem eligitur dux vi-
Obedientia. Hanc & ego elegi: tu fac, ut tæ.
illam unicè tecum ut ducem sequar.

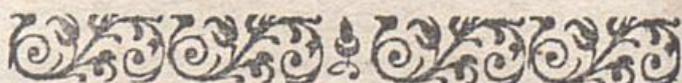
S. BER-

64 ANNI CISTERCIENS.

S. BERNARDUS, ep. 77. & s. 77. in
Cantica.

Se se-
ducit,
qui se
ducit.

Qui se sibi magistrum constituit, stulto se discipulum subdit. Seductori dat manum, qui dissimulat præptori. Et qui dimittit oves in pascua absq; custode, pastor est non ovium, sed luporum.

21. Julij. 12. Cal. Augusti.

Obijt
anno
1132.

B. DANIEL, qui dignitati tuæ, quâ inter nobiles Venetiarum Patricios eminebas, plus ex contemptu, quàm censu amplissimarum opum accessurum ratus, fulgentem auro gemmîsq; togam cum paupere Cisterciensium cuculla permutasti. Verùm ibi te honor invenit, ubi tu illius fugam quæsiveras. In Abbatem enim cooptatus, non solùm eximia florebas veneratione in vita, sed etiam ultra mortem tua sanctimonia nominis gloriam produxit. Etiam ego Daniel appellari merebor, si tuo patrocinio efficies, ut inter inimicissimos salutî meæ leones, quærentes, quem devorent, à letifero peccati morsu innoxius vivam.

B. G A-

B. GABRIEL: qui cum in adole-
 scentiæ bivio constitutus, de capeffen-
 do vitæ instituto consilia tecum agita-
 res, felicissimæ certitudinis oraculo, ab
 ipsa Angelorum Regina Cisterciensi
 Ordini nomen dare jussus es: id enim
 sibi, suoque Filio gratissimum fore, ti-
 bi autem ad æternam salutem conse-
 quendam infallibile remedium. Ali-
 orum tamen persuasionibus victus, ad
 Carmelitas, ut non minùs MARIÆ
 devotos, accessisti, sed irritò successu:
 nam prodigio illinc recedere coactus,
 in monasterio Nucalensi ad tyrocini-
 um fuisti admissus. In quo te non tam
 Ordinis, quàm cœli candidatum esse,
 expertus es: quod nempe frequenti so-
 latio ad te orantem descendit, aut ad
 jucunda arcanorum suorum spectacu-
 la extra sensus corporeos abduxit: imò
 nondum elapso anni curriculo, ad vo-
 ta cordis tui, priusquam Vota solen-
 nia nuncupares, recepit. Morienti ad-
 fuit Christus; & ut ad triumphum eo
 duce scires te pergere, victoriarum su-
 arum suarum trophæis, id est vulneri-
 bus, & spineâ coronâ, conspicuus. Quo-
 tiescunque infernus, aut concupiscentia
 suis me bellis infestant, ad eundem Duce-
 meum refugiam: certus ero victoriæ, cer-
 tus præmij, si sub his vexillis pugnaverò.

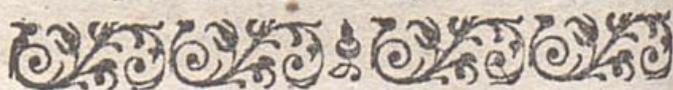
*Obijt**anno**1620.**B. V. ei**man-**dat Ci-**sterciēs.**ordinē**ample-**sti.**Rapi-**tur in**cœlum.**Christo**duce**victori-**a certa.*

S. B E R-

66 ANNI CISTERCIENS.

S. BERNARDUS, ser. I. in oct. Pasce.

Victo- Bene ergo, quod natum est Deo, vincit
ria ten- mundum, ut sit testimonium coelestis
tationū generationis victoria tentationis: &
probat sicut is, qui filius est per naturam,
filium mundum cum suo principe trium-
DEI. phavit: sic & nos victores invenia-
mur, quotquot sumus filij adoptionis.

22. Julij. II. Cal. Augusti.

Obijt
anno
1165.

S. Ber-
nardū
imita-
tur:

à quo
Prior
consti-
tuitur.

B. GAUFRIDE: qui beatissimo Pa-
tri BERNARDO sanguinis & a-
moris vinculo eras ab ineunte ætate
conjunctissimus: cui etiam veri amo-
ris genio perquam similis esse conten-
debas, pressis vestigiis illius virtutes,
inter difficillima præsertim illa Claræ-
vallis initia, rerumque temporalium
extremam penuriam, æmulatus. Nec
latebat pium Patrem laudabilis fer-
vor, & summarum rerum capax indo-
les. Quam ob causam te secundum à
se esse voluit, Prioris officio tibi con-
credito. Ubi te non tam in curarum
partem assumptum, quàm toti illarum
ferendæ moli parem esse, ipsemet glo-
riabatur, dicere solitus: non se æstima-
re, se

re, se à Claravalle absentem, quamdiu te sospitem sciret. Sed & communis omnium fuit opinio, apertè fatentium; dum sanctum Abbatem Ecclesiæ *Alter* necessitas in Italia diutiùs detineret, *Ber-* BERNARDUM alterum Romæ, in *nardus* Claravalle alterum, illum reipublicæ *vulgò* Christianæ, hunc Ordinis negotia, *pa-* *ditur.* ri utrimque prudentia, sanctimonia, & felicitate tractare. Id ipsum deniq; Lingonensibus fuisse persuasum, testari possunt urgentissimæ preces cleri, populique, BERNARDUM sibi Episcopum expetentis. Cui cùm omnem pro more consensum abnueret; flagrantia in se supplicum studia restinguere aliter non potuit, quàm ubi te, *Ad E-* velut alterum se, sibi substituit. At hæc *pisco-* promotio grave in animo tuo dulum peperit; dum una ex parte humi- *patius* litas, & à dilecto divortium ab onere *promo-* refugere, ex altera summi Pontificis, *vetur* & Abbatis autoritas submittere humeros jubebat. Parere tandem compulsus, te populo Pastorem exhibebas, *in vitus* ut monachum nunquam exueres: *sed dig-* *nissim^o.* ro non deesset virtutum exemplar, nec pauperibus pater. Atterebantur interea, crescente annorum numero, corporis vires: quod tu in diu agitati consilii favorem arripiens, ab Alexandro

P. M.

68 ANNI CISTERCIENS.

Episco-
patum,
dimit-
tit.

P. M. post repetitam sæpiùs supplica-
tionem impetrâsti facultatem, dimif-
fo pastorali munere, redeundi ad Cla-
ramvallem. Ibi juxta cellam, quam o-
lim BERNARDUS incola nobilita-
verat, constructo humili facello, in
eodem loco reliquos vitę dies exegisti:
ut quos necessitas mortis in hoc exilio
separaverat, aliquamdiu hæc terrena,
mox cœlestis habitatio ad nunquam
interrumpenda amoris fœdera con-
jungeret. *Si humili prece aliquid suppli-
care à te liceat, id ante omnia rogabo, ut
qui mortalis fuisti, jam in patria felix, sis
mibi alter Bernardus. Quantum de terri-
bili mortis horrore decedet, si geminum à
vobis in illo confictu patrocinium habebō!*

Floruit
anno
1145.

B. ANDREA, Magni illius Petri,
Tarentasię Archiepiscopi, frater ger-
mane: qui eodem duce, unà cum pa-
rente & omni familia, numerum reli-
giosi cœtûs in Bona Valle auxisti: &
in rigidissima Ordinis observantia, a-
liisq; pietatis operibus, usque ad vi-
tę finem perseverans, mortem tam
sanctâ familiâ, imò, ut rectiùs dicam,
cœlo dignam, oppetiisti. *Gravis est vio-
lencia mortis, quâ nos hac terra despoliat.
Sed est in promptu remedium: sponte hanc
relinquam, seu potiùs cum cœlo permuta-
bo: hoc sanè mors non rapiet, sed dabit.*

S. B E R-

*Omni-
b^o pro-
videt:*

*se solâ
negle-
ctâ.*

*Medi-
cum*

*gravi-
ter per-
stringit*

gari passim præconio Parthenon Flin-
nensis non tam virginibus, quàm vir-
tutibus dicebatur esse sacratus. Quo
factum est, ut magnatum liberis certa-
tim ad hanc felicitatem confluenti-
bus, augeri ædificia oportuerit. Quæ
tanta dexteritate à fundamentis sur-
gere iussisti, ut commoditas cum de-
core certaret. Inter tot maternæ soli-
citudinis curas sola nescire volebas, te
etiam tibi aliquid debere. Cancri enim
morbus pectus tuum fœdâ sævitiâ di-
lacerans, non vocem, non gemitum
expressit; nec ex alio, quàm cœlesti
pharmacopæo expectabas in imma-
nem cruciatum remedia: cùm intereà
conductus non levi salario medicus,
tardior, quàm pro mandato, ad foro-
rem Conversam accurrens, moram jo-
cosè excusaret: quòd solùm conversæ
alicujus periculum esset denunciatum:
tu stimulo pietatis incitata: Si, inquis,
pericula mea, medice, destituissem, forsitan
invenissem apud me negligentia tuæ patro-
stringit nam: sed quia me videris ludibrio tuo ar-
guere, tanquam de sororibus meis plus u-
ni, quàm alteri faventem; ne veniam spe-
ra. Num enim ista, quia humilior, & ideo
fortè amari dignior, desinit esse filia mea,
ut charitati meæ possit esse vilis? Alijs de-
inceps operam tuam nava, qui se patian-
tur con-

*tur contemni: ego de saniore medico meis
provisura sum. Fulmen hoc erat, cha-
ritatis ardore succensum, & cui post
aliquot primùm annos, recepto in pri-
stinam gratiam medico, mansuetudi-
nis pluvia successit. Dies abeat, prius-
quam heroica virtutum tuarum acta
recenseam: adeòq; emeritam nunc vo-
tis meis prosequar ad superoseuntem:
ac rogabo; ut tuâ me prudētiâ doceas, sin-
ceros inter ac infidos medicos in delectu
non errare: illi sint mihi in pretio, qui ab
anima morbos expellunt; corpus si Deus
velit esse sanum, dabit & medicos: si verò
id nolit: nescio quid stultius optare possim,
quàm, quod non vult Deus.*

DEUS
optim⁹
medi-
cus.

B. JACOBE, Converse Villarien-
fis: qui damnatis profanæ militiæ va-
nitatibus, pietatis arma sub Christi ve-
xillo contra infernales hostes appre-
hendisti: posteriore bello vel ideo fe-
licior, quòd ductus in cœlum trium-
phus (qualem nec vetus Roma dedis-
set) fuerit brevissimi laboris stipendi-
um. *Mira res, quòd apud nos fidem non
inveniant tot argumenta, quæ nobis vita
civiùs umbrâ evanescentem fabulam, nihil
præter inane somnium esse demonstrant:
quam tamen nescio quantis nominibus di-
gnamur: voluptatem, gaudia, delicias il-
lam vocamus, cum sit mera afflictio spiritus.*

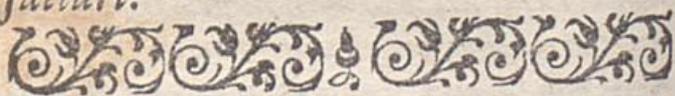
Floruit
circa
annum
1300.

Vitæ
morta-
lis va-
nitas.

S. B E R

S. BERNARDUS, de dil. Deo. c. 7.

Infania Si famelicum hominem apertis fau-
amato-
rum cibis vento, inflatis haurire buccis
mundi. aërem cernas, quo quasi consulat fa-
mi; nonne credas insanire? Sic non
minoris insanie est, si spiritum ra-
tionalem rebus putes quibuscunque
corporalibus non magis inflari, quam
satiari.

24. Julij. 9. Cal. Augusti.

Circa **B**. MARGARITHA, monasterii de
annum Sylva Benedicta monialis: quæ à
1400. primæ innocentie annis in sacro gy-
naeco pie educata, adeo sagax in ex-
teriores corporis sensus imperium ob-
tinuisti; ut per portas illas nihil etiam
Puri-
tatis minimum admiseris, quo illibati pu-
studio-
sissima. doris integritas aliquam maculam potu-
isset aspergi. Hinc Virginis Filius, cui
te in sponsam penè infans devoveras,
tam vehementi suæ dilectionis ardore
cor tuum implevit; ut nullibi suavius
quiesceres, quam coram illo, sub Panis
sacraati velamen recondito, prostrata.
Inde te non fames, non frigus, non
somnia avocabant. Cui pietati ut se-
curius

curius indulgere tibi liceret, sacrae sup-
 pellestilis curam tibi Abbatissa com-
 mendavit. Hic si veteres Poetae cho-
 rum novem Nympharum voluissent
 augere decima, te sub nomine Mundi-
 tiae consecravissent; animi, corporis,
 ac templi puritate divina apud ipsos
 thura merituris: adeo nihil usquam pul-
 veris aut sordis oculos intuentium of-
 fendit. Diligentia primaria erat circa
 vestes, aliaque ornamenta, quae ad sa-
 cro sanctam Oblationem spectant: ea
 enim tanta cum reverentia tractabas,
 ut si Divorum Reliquias manibus
 contingeres: non immemor nimirum,
 quanto, & quam dilecto Mystae loca-
 res operam, qui & hostia simul esset &
 sacerdos. Et is quidem melius coele-
 stes tibi honores decrevit, cum te me-
 ritis & miraculis claram, in sancta san-
 ctorum introduxit. *Doce me puris ma-*
nibus & corde divina mysteria tractare:
nam & minimas sordes aversatur ille pu-
ritatis amator, ille scrutans corda & re-
nes Deus.

*Sacrae
 supelle-
 stilis
 curam
 agit.*

*Sancta
 sancte
 tracta-
 da.*

B. CUNO, Converse Hemmenro-*Floris*
 densis, olim castri Malburgensis domi-*anno*
 nio dives, ac bellicâ laude illustris: qui *1220.*
 tota aetate armis dicata, tandem jam
 senex ad religiosa castra transiens, non
 minus impigrum in sacro, quam antè

D d

in pro-

*Equū à rap-
tore re-
petit:* in profano certamine, militem egisti:
 præteriti temporis jacturam, animi
 contentione compensans. Ea tempe-
 state nobilis quidam monasterio præ-
 stantem equum rapuerat: ad quem ut
 quondam commilitonem missus, cum
 humili supplicatione nihil profecisses;
 fretus æquitate causæ, iniquum præ-
 donem ad DEI tribunal vocasti; datis
 ad Dei paucorum dierum induciis, post quos
 tribu- uterque coram Judice compareret. Si-
 nal vo- bilis ille tunc excipiebat simplicis an-
 cat. tagonistæ minas. At postquam inau-
 divit, te statutâ horâ inter Ecclesiæ sa-
 cramenta piè decessisse, nudus pedes
 equum manu ad monasterium duxit,
 nec destitit tumulum tuum calidissi-
 mis lacrymis rigare, donec placatum
 esse Judicem, te revelante, constiterit.
 Sub ipsa verò mortis tuæ hora, mali-
 gnus ex orco hospes feminam diu jam
 vexatam per aliquod temporis spati-
 um deseruerat: sed statim reversum
 cum Sacerdos absentia causam fateri
 coëgisset, se unâ cum quindecim mil-
 libus sociorum ad agonem tuum fru-
 stra advolâsse, respondit: te enim rectâ
 cœlos petiisse, nec suorum quempiam
 propiùs accedere ausum, quòd mussi-
 tationibus monachorum spissatus aër
 te instar valli incinxerit. Questus de-
 inde

*Ad ejus
agonē
advola-
nt
15000.
demon-
nes.*

inde fuit, te quadraginta annis mundo, vix tribus DEO serviisse, nimia tamen DEI in homines clementia caelo potitum. *Sicut in artefactis, ita in opere salutis, non quæri solet, quàm diu, sed quàm bene: & sæpe apud Deum voluntatis piæ pretium supplet temporis moram.* Tu voluntatem meam excita; ut omnes ad serviendum Deo vires impendat: succurret non pigrè conanti gratia cælestis.

S. BERNARDUS, de dil. Deo. c. 6.

Diligam te, Domine, Deus meus, adjutor meus. Diligam te pro dono tuo, & modo meo, minùs quidem justo, sed planè non minùs posse meo: qui etsi tantum debeo, quantum possum, non possum tamen ultrà, quàm possum; petero verò plus, cùm plus donare dignaberis, nunquam tamen, prout dignus haberis.

DEUS diligendus pro virib?

25. Julij. 8. Cal. Augusti.

BGEREKINE, Alvastræ in Succia Obijt
 Converse: qui per annos quadraginta intrà clausuræ monachalis septa
 spontanea solitudine delitescens, non
 aliis unquam, nisi cum solo DEO colloquiis

anno 1345.

D d z loquiis

76 ANNI CISTERCIENS.

loquiis vacabas. Enituit intereà manifestè prophetici sermonis veritas, solitudini & silentio vacantem, supra se levatum iri, promittentis: frequenter *Orans,* enim fervore orandi tibimet ereptus, *extra se* inter ipsos Angelorum choros lætantes te vidisti. Oculi prætereà supra aciem humanæ infirmitatis elevati, in sacrificantis manibus pulcherrimum puerulum haud rarò aspiciebant. Nec permittebat cœlum hanc devotionis suavitatem ipsâ etiam obedientiâ interturbari. Nam cùm aliquando Abbas tibi injunxisset; ut in suis laboribus pistores adjuvares; tuâque in his rebus imperitiam haberes perspectam: *Jubet* omissa excusatione, ad effigiem Virg. *B. V. ut* nis Matris, ibi pendentem, provolueret, *lo-* tus, rogavisti; ut te huic artificio *ido-* colabo- neum facere ipsa dignaretur. Annuit *vis:* desiderio supra expectationem Divina Puerpera. Jussit ad preces interim reverti: quibus dum in quodam templi angulo incumbebas, alius tuam personam in illo labore tam scitè agebat; ut *Angelo* mirantes reliqui, dexteritatem tuam *illius* laudaturi ad Abbatem accurrerent. At *vices* ille non inscius, te, neglecto mandato *abeunte.* suo, in Ecclesia deprehensum, conceptam animo te castigandi severitatem audito prodigio intermisit, vetuitque; *ne dein-*

ne deinceps aliquis sacro otio tuo molestiam faceretur. Contigit paulò ante vitæ finem, ut S. Birgitta ad Alvastram diverteret: cujus frequentia cum viris, licet religione & doctrina conspicuis, colloquia, non satis cum sanctitatis illius fama convenire, putabas: sed dempsit errorem in primis visio celestis, qua illam sub oratione sublime in aëra elevatam vidisti: deinde vivus ejusdem sermo; quo tibi propinquum intrà paucos dies ad felicem patriam transitum denunciavit. *Nec sinè cibo corpus, nec sinè orationis nutrimento anima vivere potest. Tu fac, ut non minore aviditate de suo alimento animæ, quàm corpori, provideam.*

*Hora
obitus
illi à S.
Birgitta
prædicitur*

Oratio.

B. PHILIPPA, regis Lusitanorum aulæ decus, & Cisterciensis Ordinis virgo clarissima: quæ in communi virtutum censu, quales sunt, suimet contemptus, animi & corporis puritas, afflictatio spontanea, precandi studium, pares habuisti fortasse non paucas; sed ingenii felicitate nullam. Mirabantur magni nominis viri, qui diuturno labore sibi aliquam Linguarum peritiam comparaverant, se à tenerissima virgine non æquari duntaxat, verum etiam vinci. Præter alios ingenii nobilissimos foetus, in lucem editos,

*Clara
dono
linguarum.*

D d 3 laudatur

Libros
Latinos
Lusita-
nicè
reddidit.

laudatur præcipuè opus prolixo labo-
ris, quo Laurentii Justiniani, Veneti
illius Tullii, libros Lusitano sermone
donavisti. Dignus erat tam sublimis
spiritus, in quo domicilium figeret a-
mor Divinus: hic non secus atque in
regno suo Princeps, omnes actiones
tuas efformabat: hic denique post e-
meritum vitæ præsentis cursum te sibi
in perpetuas æternitates conjunxit.

Amor
DEI.

*Vix fieri posse videtur, ut homo agnoscat,
& non simul amet Deum; adeò beneficio-
rum & copia & magnitudine à summa
illa Bonitate penè obruimur. Tu, ô regina
virgo, suavissimum hunc ignem in pectore
meo vehementer accende.*

S. BERNARDUS, de dil. Deo. c. 5.

Maxi-
ma in
nos be-
neficia
DEI.

*Ipsè totum Deo sese debere non igno-
rat, quem sui totius non ignorat au-
ctorem. Quid ergo ego, qui Deum
meum teneo vitæ meæ non solùm gra-
tuitum largitorem, largissimum ad-
ministratorem, pium consolatorem,
solicitem gubernatorem: sed insuper
etiam copiosissimum redemptorem, æ-
ternum conservatorem, ditatorem,
glorificatorem? Quid retribuam Do-
mino pro omnibus his?*

26. Julij.

26. Julij. 7. Cal. Augusti.

B. ANNA, monasterii Nazarethani *Obijt*
 in Belgio Conversa, admirandæ anno
 sanctitatis foemina: quæ quanta cha- 1600.
 ritate aliis ad serviendum te impende-
 bas, tam inclementi austeritate in tei-
 psam sæviebas: cibi ac somni parcissi-
 ma, in oratione assidua. Sed veluti ex- *Angeli*
 trema mundani gaudii luctus occupat; *accinūt*
 ita ultimâ hujus exilii horâ, dolores *moriētī*
 tuos inæstimabilis lætitiæ finis exce-
 pit, Angelis inter cantus festivos ani-
 mam tuam in cœlum deducentibus.

Quàm multa heu! animam meam premit *Luctus*
lugendi necessitas! Tu oculos meos lacry- *pœni-*
mis, manus flagellis imple, quibus præve- *tentiæ.*
niam cruciatus, peccatis meis debitos, ni-
mis horribili æternitate brevissimam ne-
gligentiam ulturos.

B. GARZIA de Vera: quem & Ma- *Obijt*
 jorum ceræ, & raræ prudentiæ fama, anno
 in splendorem aulicum Jacobi Hispa- 1255.
 niarum Regis produxere. Quin & su-
 pra invidiæ metum te evexit armorum
 gloria, quæ te magnorum sæpe exerci-
 tum in Saracenos ducem, multa lau-
 ro coronaverat. Sed altiora spiranti
 animo viles erant triumpho, nisi qui

D d 4

totum

80 ANNI CISTERCIENS.

*Mona-
chum
quin-
quage-
narius
induit.*

totum cum fastu suo mundum in vin-
cula compegissent. Campus ad hanc
pugnam designatus est Hortense Asce-
terium: nova nimirum ferta collectu-
rus eras ex Hortensium virtutum flo-
ribus, postquam campestris olea cœ-
perat displicere. Hic victoriâ de teipso
reportatâ, quandoquidem nullam pro
tali corona herbam Roma decrevit,
auream cœlum merito donavit. *Bea-
ta, licet difficilis, victoria, quâ quis sei-
psum sibi subjugar, & ex mundi mancipio
facit amoris divini libertum! Tu de cœlo
hec mihi vincula injice, pro alis servient,
quibus ad sidera ferar.*

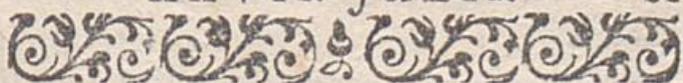
*Victo-
ria sui.*

S. BERNARDUS, de dil. Deo. c. 10.

*Abne-
gare se-
ipsum,
res est
ardua.*

Defecit caro mea, & cor meum.
[ps. 72.] *Beatum dixerim, & san-
ctum, cui tale aliquid in hac mortali
vita rarò interdum, aut vel semel, &
hoc ipsum raptim, atq; unius vix mo-
menti spacio, experiri donatum est. Te
enim quodammodo perdere, tanquam
qui non sis, & omnino non sentire tei-
psum, & à teipso exinaniri, & penè
annullari, cœlestis est conversationis,
non humana affectionis.*

27. Julij.

27. Julij. 6. Cal. Augusti.

B. ÆGIDI, Converse Villarii: qui ad *Circa*
 laboris refrigerium, & quam DE-*annum*
 US in hac vita sæpe largitur, pietatis 1300.
 mercedem, donatus es gratiâ contem-
 plationis rerum cœlestium. Hæc divi-
 na lux è corde tuo velut stella promi-
 cabat: ex cujus splendore facile erat re-
 liquas virtutum dotes conjicere: non
 enim nisi in humili, puro, ac DEUM
 ardentem amante animo Spiritus ille
 dator munerum inhabitare consuevit.

*Doce me hæc terrena sic in usum et contem-
 plationem admittere, ut ex ijs Creatoris bo-
 nitatem & potentiam agnoscam, mihi que
 sint stimulus, ad eundem totis viribus a-
 mandum & laudandum.*

Amor
DEI.

B. CHRISTIANE, monasterii *Floruis*
 de Eleemosyna Converse: qui flebi-*anno*
 lem hujus mundi scenam in prima ad-*1145.*
 huc adolescentia non juveniliter con-
 siderans, cum omne scelerum genus
 instar malignæ contagionis grassari,
 ac innumeros quotidie in perniciem
 præcipitare videres; ne & te hæc pestis
 afflaret, ad cremum confugisti. Hic *Rigor*
 non solum à vitioso, sed etiam à con-*vita,*
 muni hominum vivendi modo abiisti.

Alimentum dabat paucillum panis,

D d 5

cum potu

*supra
huma-
nas vi-
res.* cum potu, quem rivulus præterfluens propinabat. Corpus flagellis penè discriptum asperrimâ hieme collotenus aquis immergebas, ut sic more fabrorum, candentem calybem frigidâ indurantium, ad omnis doloris patientiam illud quodammodo ferreum red-

*Ad O-
bedien-
tiam
aspirat* deres. Licet autem sat roboris contra hostes ab his armis sperare potueris; plus tamen securitatis promisit obedientiæ præsidium. Relicta igitur solitudine, vitæ cœnobiticæ in Eleemosyna te addixisti: tanto statim sanctitatis augmento, ut revelationes quotidianæ, & prodigia nominis tui famam

*Cister-
cium
glorio-
sum a-
spicit
in reve-
latione.* ad S. Raynaldum, communem Ordinis Patrem, perduxerit. Qui cum te Cistercium vocasset, in medio itinere vidisti subitò cœlos aperiri; ibi geminus psallentium chorus cernebatur: inferiorem monachi Cistercienses impleverant; in altiori cum Angelis cantabat Raynaldus, Abbatiali quidem veste ornatus, sed supra Angelicum fulgorem radiante. Satiato ad votum, colloquiis tuis beato Patre, tuis restitutus.

*Fugat
larvas
demo-
nis.* ad ultima bella provocatus es ab hoste humani generis: sed hujus fanatica tetriculamenta, larvarumque gesticulationes, acri corporis diverberatione, aut, cum id pugnae genus non placuit,
solâ

solâ mentis in DEUM elevatione abegisti. His victoriis ne deesset laurea, feliciter occumbenti, coronam cœlum dedit. *Severus ille tuus vivendi rigor diserte exponit mirabile Christi paradoxum, pro lucro vitæ melioris, hanc fluxam perdere suadentis. Incipe tandem, ô anima mea, a versari amorem carni domicilij tui, ex amoris hujus aut odij prudentia, tota, sed longè diversissima, pendet aternitas.*

Defiderium
vitæ æternæ.

S. BERNARDUS, de dil. Deo. c. II.

Tempus hoc animabus, non corporibus, est assignatum: dies salutis utique, non voluptatis. Omnia tempus habent. [Eccl. 3.] Animabus nunc operam dare necesse est: nam in carne qui seminat, solam exinde metet corruptionem.

Animæ
nunc,
nō corpori
cōfulendum.

18. Julij. 5. Cal. Augusti.

B. HENRICE, totius Ordinis Cisterciensis Supreme Parens, in Generalium serie XXXI. Jojacensi monasterio antè præfueras, eâ prudentiâ, quam Patres Ordinis parem esse censuerunt, sustentando oneri regiminis

Obijt
anno
1315.

D d 6 universa-

84 ANNI CISTERCIENS.

Regib⁹
charus

universalis. Hâc eâdem factum est, ut Philippi Francorum Regis averfus à Cistercio animus non tantum ad pristinam benevolentiam, sed ad largitionem ingentium Privilegiorum fuerit inflexus: quem suum erga te affectum inter privatos ac publicos sermones non dissimulavit, *Dilectum suum te*

et Pö-
tificib⁹.

et Fidelem solitus appellare. Non inferiore gratiæ loco te habuit Clemens PP. V. qui te eleganti epistola ad Concilium Viennense vocavit, nec indonatum dimisit. Hos terræ favores S. Ordini comparatos tandem cœlum uno, sed aliis omnibus præferendo, compensavit, cum te post gubernationis annum decimum sanctis Prædecessoribus tuis adjunxit. *Unum mihi à sum-*

Mors
felix.

mo Pontifice Christo Jesu Indultum exora, non plus quàm duo verba complectens: ut nempe per infinitam ejus misericordiam merear feliciter mori.

Obijt
anno
1179.

B. GUICARDE, quem S. Parens Stephanus Hugoni, primo Pontigniaci Abbati, ad Sedem Antisiodorensis promotus, subrogavit, sancto sanctum substituens. Virtutum tuarum, & ex

Mirè
fecun-
dus.

illis germinans, filiorum fœcunditas tam celebris fuit, ut undecim numeraveris monasteria ex te Parente nata, tempus autem præfecturæ, ad an-

nos

nos triginta produxeris. Ex tam numerosa prole clarissimus eminebat S. Thomas Archiepiscopus Cantuariensis; qui cum nefarie in exilium eiectus, Romæ apud Alexandrum III. moraretur, ærumnarum suarum aliquod in Pontigniaco solatium quæsivit, suscepto S. Ordinis habitu, quem ipsemet Pontifex consueto prius ritu sacraverat. Tanti Præfulis contubernio tam diu beatus fuisti, donec Ecclesia Lugdunensis te Archiepiscopali diademate, quamvis maximè renitentem donaverit. Præter alia dignitatem tuam memoriæ posteritatis commendantia est sanctissimus Parens BERNARDUS: *S. Bernardū elevat è tumulo.* cujus sacra Lipsana solennibus cæremoniis è tumulo in aram produxisti, quarto post ejusdem apothecosim anno. Cæterum duo hominum genera habebas eximia: egenos, & eruditos: illos sæpe invisere, ope & consilio juvare; hos ingentibus donis tuo lateri jungere, in præcipuis curis fuit. Expleto demum quarto post decimum sanctæ administrationis anno, in castro (quod tuæ industriæ sedes Lugdunensis debet) pium laboribus finem imposuisti: corpus ad sepulturam Pontigniaco sibi vendicante. *Sola fuit, quæ te ad terræ calique honores provexit, humilitas:*

86 ANNI CISTERCIENS.

Humi-
litas.

Cistercio congenitum hoc decus, Angelorum & Praesulum thronos implevit. An igitur arrogantia me adeo fascinabit, ut malim per momentum extolli, deprimendus aeternum, quam humiliatione nec gravi nec longa, mercari honores caelestes?

S. BERNARDUS, de V. Isaia. s. 2.

Humi-
litas so-
la Deo
placet.

Certi estote, fratres, eum, qui superbis non pepercit Angelis, nec hominibus parciturum. Sola ei placet humilitas, sive in Angelo, sive in homine: & qui sedet in throno, solos elegit subditos, e quibus repleat templum.

29. Julij. 4. Cal. Augusti.

Gene-
ral IX.
Obijt
anno
1175.

B. ALEXANDER, Cisterciensis totius familiae, & Germaniae tuae magnum ornamentum. Et magnus quidem eras in oculis tuis, quando Coloniae in primo aetatis flore generis nobilitas, Ecclesiasticus honor, & fama non vulgaris doctrinae, altissimae spei tumore te inflaverat. Peragrabat eo tempore Germaniam BERNARDUS sacri belli classicum canens, non tam militibus sub Innocentii PP. auspicio in Palaestinam ituris, quam animabus ab interitu

ab interitu vindicandis. Suaviter ille te ad mundi contemptum invitans, ostendebat, quàm vilia sint, & vel ipso nihilo minora, quibus te magnum esse existimes: si ad magna aspire, unum esse cœlum ambitione generosa sanè dignum, at soli humilitati promissum. Sed jam degustatæ vanitatis fiscus pectori tuo tenacior inhæserat, quàm ut ad primum medici contactum revelleretur. Arcessenda erant è cœlo pharmaca. Proxima igitur post illud colloquium nocte, quiescentem te aggrediens, suam tibi vestem injicere velle, visus est: quæ bis repulsa, te denique invitum contexit, pedumque pastorale sibi met nequicquam irata manus à porrigente accepit. Experrecto lætissimum erat, quòd defricare cum somno metum licuerit, in tonso adhuc capite Canonicum in strato reperienti. Adcòque velut agræ mentis insomnium è memoria excutiebas. At necdum omnes aculeos melliflua apis consumpserat. Eadem enim die prandenti S. Patri piscis perca fuit appositus: quem ille fausta precatone, quasi sacro embannate delibutum, tibi in tesseram officiosæ amicitiae transmisit. Vix degustaveras gratissimum ferculum, cum in imbrem liquecere oculi, pectus in-

S. Bernardi
monita
cōtem-
nit:

Et ap-
paritio-
nem.

In cibo
hami
sancti
amoris
glutit.

sucto

sueto dulcedinis arcanæ sensu concu-
 ti, simul ad vigilem jam redire memo-
 riam præteritæ noctis, somnio aliquid
 majus spirantis, imago. Crescebat in
 quo ca- singula momenta vis ardoris. Quare
 pi⁹ Ber- cunctationis impatiens, è vestigio ad
 nardo tanta novitatis originem festinans, in-
 adhæ- ter ingenui gaudii lacrymas recensui-
 ret. sti non ignaro, quid acciderit. Nec ul-
 trà te avelli ab eo passus, comitem iti-
 neris ad Claramvallem usq; te adjun-
 xisti, felicissimus spectator miraculo-
 rum, quæ quotidie à magno Thau-
 maturgo patrata, viarum spatia suo
 potiùs, quàm milliarium numero di-
 stinguebant. Ita susceptâ de illius ma-
 nu cucullâ, pars una vaticinæ visionis
 effectu suo gavisa fuit, nihilo tardiùs
 alterâ subsequente. Cùm enim Gran-
 dis Sylvæ monasterium, tunc recens
 Clarævalli unitum, Abbatem deside-
 raret, tibi baculum illum pastorem
 commisit, sexto post tyrocinium men-
 se nondum præterito. Quàm prospe-
 ro autem rerum omnium successu vi-
 ginti annis præfueris, non latuit Pri-
 mores Ordinis Patres, qui supremam
 potestatem humeris tuis imposuerunt.
 Incredible gaudium erat omnibus per
 orbem filiis tam dignum venerari Pa-
 rentem: ut proinde Comitiam Generaliam
 celebranti

*Mox
 promo-
 vetur.*

*Gene-
 ralis e-
 ligitur.*

celebranti præsentibus Episcopi (inter quos Lugdunensis, ac Tarentasiæ Archiepiscopi) primæ in sacro senatu catharæ honorem non inviti detulerint, ipsi in humilibus subselliis ab ore, & jussis tuis pendentes. Nec mirum fuit, te à filiis tuis tam eximiè coli, quando ipsemet Orbis Christiani summus Antistes, Alexander, te illis Cistercii congregatis panegyricâ sanè epistolâ commendare dignatus est, ut post enumerata Cistercii in Apostolicam Sedem laboriosæ fidelitatis obsequia scribere non dubitaverit: *Accedit ad hæc omnia, dilectorum Filiorum nostrorum Cisterciensis, & Clarevallis Abbatum sollicitudo laudabilis, & devota: qui non humano instinctu, sed superni consilij spiritu provocati, pro pace Universalis Ecclesiæ labores maximos & pericula subierunt. Debitores ergo vobis, pro tam multiplici charitatis vestræ munere, constituti, vos, & sacrum Ordinem, quem servatis, omni, quâ possumus, affectione diligimus &c.* Præcesserat hanc epistolam peracta feliciter à te Pontioq; Clarevallenfi ad Imperatorem Fridericum Legatio: quam secuta est alia non imparis fortunæ ad Angliæ Regem. In continuo tamen æstutantum negotiorum in seipsum se recipiens animus, divinorum contemplati-

Magne honore à filiis colitur.

Item ab Alexandro.

Anno 1170.

Legationes ad Reges obit.

*Curre-
re ad
cælum
dicitur*

templationi ea spiritus libertate vacabat; ut pietatis hujus conscii, non ire te, sed currere ad cœlos dicerent. Ad hujus sanctissimi cursus felicem metam nonus regiminis annus, inter tristes filiorum singultus pie obdormientem perduxit. *Unico tantum die negasti*

*Vocati
DEO
respon-
dendū.*

aurem vocanti per Bernardum Deo, quam tamen mortuam longi temporis austeritate castigavisti. Quid ego faciam, toties ad meliorem vitam monitis, exemplis, beneficijs, ac terroribus vocanti Deo non respondens? O si illo Melliflui Patris philiro me (quod tibi accidit) mutares in alium!

*Floruit
anno
1235.*

B. BEATRIX Nazarethana, sic dicta à cœnobio, cui ultimò præfuit: orta parentibus, non minùs pietate quàm auro ditibus. Anno ætatis sexto matre defuncta genitor relicto saculo, monasterium Vallis Floridæ restauravit, ac in eodem te unà cum reliquis tribus filiabus collocavit: ipse in habitu Conversorum & humilibus cœnobii obsequiis consenuit. Te autem, ut ad solidam virtutem tanto feliciùs adoleres, nobiles quibusdam virginibus tradidit imbuendam: quarum diligentiam factum est, ut brevè ad votum parentis instructa redieris. Is ab Antistita impetravit, ut sacram Ordinis vestem tibi liceret gestare, quam vis primùm

primùm octenni. Quo tempore jam
 supra ætatem maturæ, unica cura fuit, *Funda-*
 in intimos cordis recessus penetrare, *mētum*
 júsque inclinationes vestigare; vocatis *solidū*
 ad trutinam singulis actionibus: qui- *ponit*
 bus si quid imperfectionis deprehen- *future*
 debas aspersum, illico talem nævum *sancti-*
 ad singulare certamen provocâsti, tam *tati.*
 diu debellandum, donec oppositę con-
 suetudinis vîgilantiâ constaret extin-
 ctum. Optabas intereà, ut licet rapi-
 dissimo volatu anni periodum sol per-
 currat, singuli menses annum absolve-
 rent: ne te defectus ætatis à tyrocini-
 o tam molesta temporis morâ suspende-
 ret. Admissa denique, tyronem veste, *Ardet*
 sed vita veteranum exhibebas. Proba- *deside-*
 tionis curriculo ad finem properante, *rio sus-*
 quoties in memoriam redibat lætissi- *cipien-*
 ma illa hora, quæ te per emissâ Vota *di Veli,*
 Christo consecraret, toties lacrymis,
 ex ardenti desiderio prorumpentibus,
 non vestes tantùm, sed & pavimentum
 irrigabas. Quanquam verò te Christi
 sponsam solenne sacramentum inau- *Et con-*
 gurâisset, non satis tamen hoc nomine *formã-*
 te dignam judicaveras, nisi *di se*
Rubundo Dilecto color uterque te si- *sponso.*
 millimam efficeret, pingeretque can-
 didum Cisterciense Velum sanguinis
 purpura. Multum jam cruoris profu-
 derant

92 ANNI CISTERCIENS.

*Durè
se affli-
git.*

*Coronã
spineã
capiti
impo-
nit.*

*B. Ida
famili-
aritate
proficit*

derant catenæ, flagra, & quidquid aliud tormentorum iuvenit ingeniosus patiendi amor. Una deerat corona, quæ te Regi cœlorum nuptam testaretur. Itaque, seu Sponso, ajebas, placeo ut lilium, me nempe dulcius quæret inter spinas: seu vulnera me rosam probant, hæc spinas pro cunis habet. Si spinas sylvæ negabunt, rapiam vel de ipso vertice Patientis Dilecti horrens dumetum, meoque imponam. Mox spoliatæ sepes optatum sertum composuere: quod non molli manu capiti impressum, statim in gemmas effloruit, tum ab oculis crySTALLINAS, cum de spinis purpureas. Novos dein flores huic intexuit coronæ prodigium illud sanctitatis, Ida Nivellensis: quæ te ad monasterium Ramejæ missam, in arctissima dilectionis fœdera recepit. Ex qua tantæ propensionis causam sciscitanti, cum nihil amari dignum in te deprehendas, respondit: non se ad hos affectus moveri illis dotibus, quas modo possideas, sed futura Divinæ Bonitatis chrismata intueri, quibus proximè sis ad sublimes familiaritatis cum cœlo amicitias initianda: prædixitque diem, quæ tibi hanc felicitatem sit paritura. Ea postquam illuxit, tantæ rei expectatione exultans, totis animum viribus

viribus ad dignum supernæ gratiæ receptaculum aptavisti. Effudit se tandem divinus ille torrens, raptamque suavissimo impetu in medio beatarum mentium cœtu constituit. Hic præunte Psalte Regio musicæ cœlesti vocem quoque tuam miscebas inter hilares cum Angelis choreas: altiùsque semper ascendens, in ipsam deniq; SS. Trinitatis abyssum absorberi videbaris. Detinuit te hæc vis immensi gaudii per aliquot horas: cui finem ingrattissimum fecit cujusdam monialium intempestiva sollicitudo; quæ rata, te alto somno immersam, vellere te non cessavit, donec ad sensus redieris. Nec tamen evanuit illico cœlestis ambrosiæ sapor; sed ultra mensum in te mirabiles cordis subsultus, & quibus liberam erumpendi potestatem permittere cogebaris, non sinè intuentium stupore excitabat. Ex hac sanctimoniarum schola ad proprium monasterium, simulque ad bella gravissima rediisti: quibus te subito angelus satranæ per arma corporeæ sensualitatis tanta importunitate exercuit, quæ cordatissimum quemque virum fregissent. Toto triennio duraverunt hæc pugnæ: inter quas tot victoriæ, quot horæ numerabantur: animum tuum non solum

*In cœlis
mirabiliter
rapi-
tur.*

*Insolitos
laetitia
stimulos
excitavit*

*Horribili
tē-
tatione
exagi-
atur.*

nullo

*Sola
resigna-
tione in
volun-
tatem
Dei vi-
srix.*

*Christ^o
eam cō-
secrat
in spō-
sam:*

*& pa-
sci sa-
cris de-
licijs:*

nullo vel levissimo nævo, sed nec tri-
stiore aliquo metu libante. Quin ad eò
in una spe Divinæ dispositionis fixa
hærebas, ut ne precibus quidem, aut
lacrymis (quas cæteroquin promptas
habuisti) liberari ab hoste rogaveris,
in id unum studiosissimè intenta, ne
aliud quidquam optares, quàm imple-
ri in te voluntatem supremi Numinis.

Appetebat sub hæc tempus, quo juxta
illius sæculi morem publicis in Eccle-
sia cæremoniis per Episcopum eras u-
nà cum aliis Sororibus consecranda,
Symbolum hujus inaugurationis fuit
annulus & corona: quæ cùm Antistes
reliquis inter faustas preces traderet,
tu subito supra sidera existens, à
Christo, Pontificem induto, & annulo
in sancti fœderis inviolabilem arrham,
& aureâ coronâ in præmium gloriosæ
victoriæ, donata es. Exinde continuus
tibi patebat accessus ad Spontum: qui
modò sub persona Pastoris te velut o-
viculam per cœli viridaria vagabun-
dam ducebat. Mutatâ dein scenâ vide-
ri à te voluit in splendore suæ majesta-
tis, ostendentis tibi Omnipotentis suę
immensas divitias. His autem deliciis
ita te commodabas, ut iis carere sem-
per humillimè parata, solum ubique
Beneplacitum DEI respiceres; restrin-

gens

gens omne desiderium, quod proprii commodi aviditate operationes divinas antevertere videretur. Meta nimirum fueras nulli sagittæ penetrabilis, nisi quæ ex pharetra divini amoris descenderet. Cùm itaque tota Seraphicis aliquando ignibus arderes, adfuit arcu suo armatus cœlestis Cupido, & tam sensibile jaculum cordi tuo infixit; ut media inter corporis ac solius animæ vitam, non alium, nisi amoris Divini spiritum traheres. Hinc intudatio illa amorosæ dulcedinis, dum ad sacrosanctum Epulum accedebas. Hinc lumen illud clarissimum, quo sacra Scripturæ mysteria disertissimè exponebas. Hinc denique illud altissimæ perfectionis complementum, emortua penitus, & extincta, propria voluntas: cujus loco divina quædam interna motio omnes actiones tuas moderabatur. Licet enim Nazarethanæ virginis suo te monasterio præfecerint, illique muneri te totam videreris impendere, non habebas opus, ut morosa reflexione te fatigares, decerneresq; quid à te temporis aut rerum circumstantiæ postularent: sed omnia tam quieta gubernandi facilitate disponebas, quasi non tu temporis, sed illud tibi ad placitum obsecundaret. Enimverò

*Divini
amoris
sensibili
jaculo cor
illius
trans-
figitur.*

*Perfe-
ctionis
summū
apicem
conscē-
dit.*

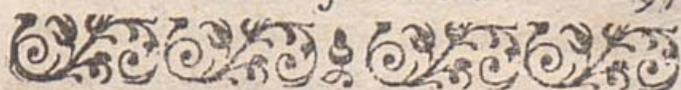
*Prodi-
gij clari-
ret, &
spiritu
prophe-
tico.* verò ne quid tam placidum felicitatis
cursum turbaret, prodigiosa manu ab
afflictis morbos, & maximè internos
abesse pro imperio iussisti. Non mino-
ris miraculi fuit illa cognitio, quâ &
absentia & futura perspectissima ha-
bebas. Ne tandem te homines Deam
crederent, mors persuasit, quam velut
lætissima excepisti, sic è filiarum oculis
multum lacrymarum expressit. *Quan-*

*Dulcis
in Deo
quies.* *ta fuit illa felicitas tua, spiritus potius di-
vino, quàm humano viventis! O si & ego
tandem agnoscerem, & assequi conarer,
ineffabile solatium cordis, quod calcato
proprie voluntatis dominio, in solo Dei
amore, ceu dulci soporemersum, quiescit!*

S. BERNARDUS, de dil. Deo c. 10.

*Unio
huma-
na vo-
luntatis
cum
divina.* Fiat voluntas tua sicut in cœlo
& in terra. O amor sanctus & ca-
stus! dulcis & suavis affectio! Quo-
modo stilla aquæ modica multo infu-
sa vino deficere à se tota videtur, dum
& saporem vini induit & colorem: sic
omnem tunc in sanctis humanam af-
fectionem quodam ineffabili modo ne-
cessè erit à semetipsa liquefcere, atq;
in Dei penitus transfundi volūtatem.

30. Julij.

30. Julij. Pridie Cal. Augusti.

B. GUIDO, ingentibus honorum et *Obijt*
 tibus celebrande. Atque in primis anno
 te facer Ordo salutavit Patrem univer- *1206.*
 salem, hujus nominis II. in serie XVI.
 miratusque est animi tui firmitatem,
 sive in respuendis opibus, sive in aver- *Ingens*
 tendis ab Ordine damnis. Offerebat *donum*
 Henricus Imp. 30000. argenti mar- *respuis.*
 cas; quas, ut à rapinæ macula non im-
 munes, generoso contemptu ad Prin-
 cipem remisisti. Porrò cum à toto S.
 Ordine intolerabilem auri summam
 exigeret Innocentius III. minatus, nî *Grave*
 mox penderetur, se, extincto Cisterci- *damnu*
 ensi nomine, monasteria sub hastam *ope B.V.*
 condemnaturum: tu destitutus omni *impedit*
 ope humana, ad thronum MARIÆ,
 semper Cistercio propitium confugisti
 armatus precibus, quas per totum Or-
 dinem peculiare indixeras. Inter has *Psalms.*
 erant septem Psalmi, vulgò pœniten- *pœnitē.*
 tiales appellati, quot diebus Quadra- *institu-*
 gesimalis Jejunii nudis pedibus, & ad *it.*
 luctum composita voce, per ambitum
 recitandi. Quæ consuetudo his etiam
 temporibus, licet cum aliqua modera-
 tione, conservatur. Exorata per hanc
 Ec devotionem

Maria devotionem Piissima Mater, serio mo-
Patro- nuit Pontificem: ut à consilio extin-
nam se guendi amantissimi sibi Ordinis desi-
exhibet stat, nisi subita ipse morte velit extin-
Cistercij gui. Protinus verò aliam illi mentem
 fuisse expertus es, cum te Romam vo-
 catum Purpurâ ornavit, titulo Cardi-
 nalis Episcopi Prænestini: misitque in

Germaniam Legatum. Accessere de-
 inde ad honoris & benevolentiae cu-
 mulum Archiepiscopales Infulæ Rhe-
Immo- mensis Ecclesiæ. At nullam quietem
ritur admisit tuus ille fervor obeundi pro
Labori- Republica Christiana labores: quorum
bus pro occasione Gandavi moratus, contra-
Eccle- ctâ febrî, inter piissimam Sacramento-
sia. rum susceptionem vitam mortalem
 clausisti. *Non premunt me graves curæ,*

Cura *quas ad Matrem misericordie deferam,*
salutis. *præter unum salutis æternæ negotium. Tu*
me hoc ita doce in precibus illi commenda-
re, ut exauditum me fuisse ultimi agonis
mei felicitas testetur.

Obijt
anno
1217.

B. ARNALDE, Cistercij Abbas &
 Superior Generalis Ordinis XVIII. in-
 ter alia virtutum decora ob singularis
 prudentiæ laudem venerabilis: hoc e-
 nim elogio Honorius III. specialiter te
 in suis ad te literis honorat. Cujus effi-
 cacious commissa ab eodem negotia
 ostenderunt, cum in conciliandis An-
 glia &

glia & Franciæ Regnis successu felicitum in componenda inter Ordinis Primates de subordinatione regiminis universalis controversia, per sapientiam tuam ad longum tempus stabilita. Sed *Clavus* ab his curis te senium avocavit: quod *dimittotum*, relicto regimine, in piorum orationibus, & maxime precum, devotione traduxisti. *Oratio magnum est humanæ infirmitatis solatium: ut autem mea ad cælos, ne sterilis sit, ascendat, doce me orare, prout præscribit*

S. BERNARDUS. ser. 3. de Epiph.

Oratio iusti cælos penetrat. [Eccl. Oratio. 35.] *Oratio, inquam: non cujuslibet, sed iusti. Nam qui avertit aurem suam, ne audiat legem, oratio ejus erit execrabilis.*

31. Julij. Pridie Cal. Augusti.

BADAME, monasterii Langhei-Floruit mensis Præsul: qui celeberrimæ domus structuram non tam fundamento saxorum, quàm virtutum imposuisti. Quarum famâ moti magnates novellam plantationem liberalibus donis auxerunt: tu vicissim in pauperes & peregrinos

E c 2

regrinos

100 ANNI CISTERCIENS.

*Liber-
lis in
hospi-
tes.*

reginos adeò benignus eras, ut passim
cœnobium tuum diceretur publicum
paupertatis hospitium. Nec deseruere
hanc pietatem posterì, sed virtutum
tuarum strenuissimi æmulatores, mo-
derno regularis observantiæ flore de-
monstrant, à quàm generosa radice o-
riginem ducant. *Felices laborum pro-*

*Omen
finis est
princi-
pium.*

*gressus plerunque deberi principiis, & tu
in condendo cœnobio tuo comprobasti, & ex
tritiſſimo adagio (Dimidium facti qui bene
cepit, habet) jam pueri discimus. Exordi-
ar etiam ego actiones meas auspice Deo:
toties nempe mihi gratulabor de fine, quo-
ties hoc utar principio.*

*Obijt
anno
1577.*

B. MARIA de Satillon, monasterii
Bellopratensis DEO dicata virgo: quę
purissimâ vitæ innocentiam, non secus
ac vi magneticâ, Sponsum Virgineum
tibi copulavisti: tam familiari quidem

*Christi
presen-
tiâ con-
tinuâ
gaudet*

charitatis vinculo, ut sub amabilis pu-
eruli forma tibi nunquam non præsens
manifestè ostenderit, delicias suas esse,
indulgere filiis hominum suam præ-
sentiam. Quemadmodum verò una
lex amoris est unio voluntatum, ita
suam divinus ille Sponsus in tua pote-
state esse voluit, ut ad impetrandos ab
ipso quoscunque favores sufficeret, in-
sinuare, quid optares. Nescio proinde,
liceátne dicere, te mortuam esse, dum
felix

felix anima, caduci corpusculi soluto
 connubio, in æternos dilecti amplexus
 transivit. *Quàm rarus favor est, visu DEI.*
 corporeo Deum conspiciere: tam facilis, ju- præsen-
 cundus, & utilis est mentis oculo intuitus tia.
 Divinae ubique præsentia. Sit mihi diur-
 nus nocturnusque hujus dulcissimi exerci-
 tij monitor ille psalmi [15.] versus: Provi-
 debam Dominum in conspectu meo semper,
 quoniam à dextris est mihi & c.

S. BERNARDUS, ser. 69. in Cant.

Da mihi animam, nihil amantem,
 præter Deum, & quod propter Deum Animæ
 amandum est, cui vivere Christus non verè
 tantum sit, sed & diu jam fuerit: cui spitu-
 studij & otij sit, providere Deum in cõ- alis fi-
 spectu suo semper: cui sollicitè ambula- gna.
 re cum Domino Deo suo, non dico ma-
 gna, sed una voluntas sit, & facultas
 non desit: & ego non nego dignam
 sponsi curâ, majestatis respectu,
 dominantis favore, soli-
 citudine gubernantis.

